

1977 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் (பதவிக் கால நீட்டிப்பு) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(6) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“நீராரும் கடலுடத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ் பரத கண்டம்தில்
தக்கசிறு பிறை நுதலும் தரித்த நறும் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிட நல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற

எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெரும் தமிழணங்கே!”

திரு. க. சுப்பு: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே இந்த மன்றத்திலே பேசுவதற்குத் தான் வாய்ப்பு உண்டு. பாடுவதற்குக் கூட அனுமதி உண்டா? அப்படி என்றால், நான்கூட ஒரு பாட்டுப் பாடலாம் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மன்றத்தின் கடந்த கால நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். பேசுவது போல், இதற்கு முன்பு பாடியும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. துரை முருகன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாடுவதுபோல் நடிக்கலாமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். முத்தமிழில் நாடகமும் ஒன்று. எனவே, நடிக்க அனுமதி உண்டா? (சிரிப்பு.)

[1977 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய ரசனையைப் பொறுத்து நடிப்பதை தடை செய்வதா, வேண்டாமா என்று முடிவு செய்யவேண்டும். (பலத்த சிரிப்பு.)

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன் : சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த சட்ட மன்றத்தில் முதன்முதலாக உரையாற்ற வந்திருக்கின்றேன் என்ற அடிப்படையில், முதலில் தமிழ்த் தாய்க்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்காகப் பாடினேன் தவிர, நான் என்னுடைய வல்லமையைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக வரவில்லை. அப்படி தமிழ்த் தாய்க்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, தந்தை பெரியார் அவர்கள் வழியில், எங்களை எங்கோ முகவரி தெரியாமல் மூலைமுடுக்குகளில் இருந்த பலரை, நாட்டுக்குத் தலைவராகவும், நல்லறிவு பெற்ற அமைச்சர்களாகவும், தன்னுடைய பேச்சின் வலிமையாலும், எழுத்தின் தன்மையாலும் எங்களையெல்லாம் உருவாக்கிய எங்கள் சமுதாயத்தின் ஒளிச் சுடராக விளங்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தப்பித்து வந்தான் அம்மா, பாவம் தனியாக வந்தான் அம்மா, காலம் கற்பித்த அடி தாங்க முடியாமல் தப்பித்து வந்தான் அம்மா என்பதுபோல் இல்லாமல், லஞ்ச லாவண்யங்களை வேட்டையாடும் வேட்டைக்காரனாக, அரசு கட்டளையை ஒழுங்காக நிறைவேற்றும் காவல்காரனாக, காகித ஓடம் கடல் அலை மேலே போனதுபோல் போகாமல், நின்று நிதானித்து, அண்ணாவின் வழியில் நினைத்ததை முடிப்பவனாக, மக்கள் நெஞ்சங்களில் நீங்காத இடம் பெற்றவராக, ஐந்தாண்டு காலம் எரிமலை என வெடித்துக் கிளம்பிய இன வெறிக் கூச்சலுக்கு மத்தியில், பொங்கும் கடலலை என உடனுக்குடன் வந்த அதிகார அடக்கு முறைகளுக்கு ஈடுகொடுத்து, கால் எங்கே கண் எங்கே என்ற கசாப்புக்கடை கொடுமைகள் பலவற்றிற்கு ஈடுகொடுத்து, வாவி பர்கள் பலரை களபலி தந்து, எங்களைப் போன்ற தொண்டர்களைத் தயார்ப்படுத்தி, புயல்போன்று கிளம்பிய அதிகார அடக்கு முறைகளை தன்னந் தனியாக நின்று சமாளித்து, தன் பொற்கரங்களால் அண்ணா ஏற்றிய லட்சிய தீபத்தை அணையாது

1977 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

இன்றைக்கு நாட்டுக்கு கொண்டுவந்து, ஏழை எளியவர்களின் ஒளிவிளக்காக திகழ்கின்ற திராவிட சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்குகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் பணிவான வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நான் முதன்முதலாகப் பேசுகின்றேன். ஏற்கனவே இந்த சட்ட மன்றத்தில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி நான் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறேன். நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் என்னவென்றால், எங்களுடைய காலம் வரையிலும் நீங்கள் மைக்கைப் பிடுங்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலே இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே இருந்து பேசுகின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப் பேசுகின்றவர்களுக்கு முறையான வகையிலே பதில் சொல்வதற்கு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, சென்ற தடவை நடந்தது போல் மைக்கைப் பிடுங்குகிற கதைகள் எல்லாம் இல்லாமல் உண்மையான முறையில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றித் தரவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எப்படிப் பேசவேண்டும், எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கெல்லாம் முன்னோடும் பிள்ளைகளாக, உதாரண புருஷர்களாக, எதைக்கு முன்னாலே இருந்து கொண்டு எதிர்த்தரப்பில் இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும், சபையினுடைய முன்னவர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்தப் சபை ஒழுங்காக, அமைதியாக நடைபெறுவதற்கான உத்தரவாதத்தை உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் ஒரு வார காலமாக நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை நீங்களும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள், நாங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள் எல்லாம் ஆளுநர் உரைமீது பேசினார்கள். 17 மாத காலம் நடைபெற்ற சம்பவங்களை, அடக்குமுறைகளை, வன்முறைகளை எல்லாம் ஆளுநர் உரையிலே கொடுக்கவில்லை என்று

[1975 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அந்தப் 17 மாத கால சம்பவங்களைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

அந்தப் 17 மாதத்திற்கு முன்னால் 50 மாதங்கள் இந்த நாட்டிலே நடந்த அராஜகங்கள், நடந்த அடக்கு முறைகள் ஆகியவைகள் எல்லாம் இணைந்ததாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பார்களானால் மெச்சத் தகுந்ததாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அப்படி அந்த 50 மாதங்கள் நடந்த அடக்கு முறைகளையும் சேர்த்து நீங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அருமைச் சகோதரர், உடன்பிறப்பு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆளுநர் உரையில் புரட்சி இல்லையென்று சொன்னார்கள். புரட்சி இல்லை என்று சொன்ன அவர் ஒரு பத்திரிகையில் புரட்சிக் கதை படித்தேன் என்று சொன்னார்கள். அவர் படித்த பத்திரிகையை நானும் பார்த்தேன். அந்தப் பத்திரிகையில் அந்தப் புரட்சிக் கதைக்குப் பக்கத்திலே இரண்டு பக்கங்களைத் தள்ளிப் பார்த்தால் நிர்மலா என்ற கதை வருகிறது. அந்தக் கதையில் ஒரு புரட்சி வருகிறது. அந்தப் புரட்சிக் கதை நிர்மலாவில் என்ன இருக்கிறது என்று சொன்னால்—நிலா காய்கிறது; அந்தி மயங்குகிற வேளை; ஆடற்கலையில் சிறந்த நாயகியார் வரவுக்கோ காத்திருக்கிறாள். பாங்கியரை வெளியே அனுப்பி 'வருகிறாரா பார்' என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். நாயகன் வருகிற வேளை; இரண்டு நிமிஷத்தில் நாயகன் வந்தான்; மங்கை—ஆடற்கலையில் சிறந்த மங்கை ஓடிப்போய் நாயகனைத் தழுவி மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுகிறார்.

அவன் வந்து 10 நிமிடம் கழித்து கலையரசியின் வீட்டுக் கதவு தட்டப்படுகிறது. நாயகி கதவைத் திறந்தாள்; கதவைத் திறந்தால் ஆச்சரியம் காத்திருக்கிறது. என்ன வென்றால் நாயக கனுடைய தந்தை வந்து நிற்கிறார். நாயகியின் அன்றைய கதைக்கு யார் நாயகன், அவரா அல்லது அவரது அபிமான மகனா என்று புரியாத நிலையில் நாயகி கொல்லைக் கதவு வழியாக ஓடிவிட்டாள். இரண்டு நாட்கள் கழித்துப் பார்த்தால் கலை அரசி அவள் வீட்டில் இறந்து கிடந்தாள். எப்படி இறந்தாள்?

1977 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

கொலையா? தற்கொலையா? கொலை செய்யப்பட்டதாக ஊரிலே பேசப்படுகிறது. இல்லை—தற்கொலை என்று சொன்னார்கள். ஆடற்கலை அரசி எப்படி இறந்தாள்? அடுத்த இதழில் காண்க என்று முடித்திருக்கிறார்.

அதிலே வருகிற புரட்சியைப் போல இதிலே எதிர் பார்க்கிறாரா என்று தெரியவில்லை.

‘நீங்கள் பதவி ஏற்றபோது பெரிய ஆடம்பரமாகப் பதவி ஏற்றீர்கள்’ என்று சொன்னார்கள். ஆடம்பரமாக ஒன்றும் பதவி ஏற்கவில்லை. அண்ணா அவர்கள் சிலைக்கு முன்னால் ஒரு மேடை அமைத்திருந்தோம். எங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலேயே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த உரையைத் தான் அண்ணா சிலைக்கு மாலை அணிவித்து ஆற்றினார்கள். ‘நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனால் மீண்டும் உங்களிடம் சொல்லிவிட்டு வெளியே போவாம்; எப்படியாவது ‘ஃபுல் டர்ம்’—முழு காலவரையறை தீரும் வரை இருக்க மாட்டோம்’ என்று கூட அறிவித்தார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் 1972 அக்டோபர் மாதம் வெளியே வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் ஐந்தாண்டுக் காலம் இவர்கள் எப்படி ஆடம்பரமாக விழாக்களை நடத்தினார்கள் என்பதை ஒரு கணம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.00)

சென்னை மெரினா கடற்கரையில் சீரணி அரங்கில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியே வந்தபிறகு, நடத்திய அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்தால் எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் இல்லாமல் டி.எம். சௌந்திரராஜன் இல்லாமல் நடந்திருக்காது என்பதை நன்றாக அறிவிர்கள். அங்கேயுள்ள அறுபது மரங்களில் சுத்தரிக் காய் பல்புகள் என்று சொல்வார்களே, அந்த பல்புகளை பல லட்சக்கணக்கான வண்ண விளக்குகளைப் போட்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாள் விழா உட்பட அத்தனை விழாக்களையும் நடத்தியிருக்கிறார்கள். கடற்கரையில் போட்ட அந்த விளக்குகளுக்காக 2 லட்சம் ரூபாய் வரையில் பணம் செலவு செய்து நடத்தினார்கள், ஆடம்பரமாக நடத்தினார்கள்.

[1975 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

அவ்வளவு ஆடம்பரமாக விழாக்களை நடத்தியவர்கள், நாங்கள் அண்ணா சிலைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சிறிய மேடையை அமைத்த தற்காக எங்களை ஆடம்பரமாக நடத்தினீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

*

*

இது மாதிரிப் பேசுவதற்கு நம் பக்கத்திலேயும் எங்கள் பகுதியிலேயும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாத்திரை கூடவே இழுப்பார்கள். ஆனால் நாங்கள் அவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நடந்துகொள்கிறோம். எப்படி இங்கே நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக முன்னோடியாக இங்கே நடந்து கொண்டவர்களும் முன்னே இருக்கிறார்கள். உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேச எங்களுக்கும் தெரியும்.

*

என்று சொல்லித்தான் பொதுமக்கள் எங்களை உள்ளே அனுப்பினார்கள் உள்ளே இருந்தவர்களை வெளியே அனுப்பினார்கள் என்றால் அது அந்த அடிப்படையிலே கூட இருக்கலாம்.

*

என்று சொல்வார்களானால் இப்போது வந்திருப்பவர்கள் கூட வர முடியாத நிலமை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த முறையிலே அவர்கள் சொல்லாமல் வேறு முறையிலே

*

*

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கன்னிப்பேச்சிலே குறுக்கிட்டு விளக்கம் தரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதினேன். ஆனால் ஒரு விளக்கம் சொல்லித் தரவேண்டிய கட்டாயத்தில் நான் இருக்கிறேன்.

*

*

என்று சொன்னது

அவைக்குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கக்கூடாது, அவைத் தலைவர் அவர்களும் அதற்கு அனுமதியளித்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே அவ்வாறு பேசப்பட்டதாக அவைக் குறிப்பிலே எதுவது நல்லதல்ல. தனிப்பட்ட முறையிலே ஒருவருக்கொருவர் அப்படிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்லலாமே தவிர. மாண்புமிகு அங்கத்தினரும் அதை சொல்லி சட்டமன்றக் குறிப்பிலே இடம்பெற்றுவிடச் செய்யவேண்டுமென்ற

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது (முற்பகல் 10-00—10-05ல் சில பகுதிகள்)

1977 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

முறையிலே பேசுவது சரியல்ல, ஆகவே அவைத் தலைவர் அவர்கள் இதிலே ஒரு முடிவைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதை நான் மேலும் ஒரு விவாதப் பொருளாக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் சொல்வது குறிப்பிலே இல்லை என்று சொன்னாலும் திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னதை என் காதாலேயே கேட்டேன். அது குறிப்பில் இல்லாவிட்டாலும் அவர் சொன்னார், ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தங்கள் உறுப்பினர்களைக் கொஞ்சம் அடக்கி வைத்திருந்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நான் பொதுவாக நல்ல நோக்கத்தோடு தான் சொன்னேன், ஆனால் தாங்கள் குறிப்பாக ஒரு பெயரையும் இணைத்துச் சொல்வது இன்னும் வருந்தத்தக்கது. அன்றைய தினம் 5, 6 பேர்கள் எழுந்து நின்று அந்தப் பக்கத்திலேயும் இந்தப் பக்கத்திலேயும் ஏதோ பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த நேரத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் முதல்வரும் அவர்களை அமைதிப்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது சட்டமன்றத்திலே, *

என்று சொன்னதாகச் சொல்வது அது அவைக் குறிப்பிலே இடம்பெற்று அச்சிலே ஏறிவிடும், அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். ஏற்கனவே பேசியதை உணர்ந்துதான் நான் சொன்னேன், தாங்களும் ஏற்கனவே இங்கே இருந்து அதை உணர்ந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இந்தக் கட்டத்திலே அவைகள் அவைக்குறிப்புகளிலே இடம்பெற்றுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் தெரிவித்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அதைச் சொல்லவில்லை. எனக்குள்ள கவலையெல்லாம் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அடிக்கடி இந்த அவையின் விதிகளை/மரபுகளை மீறுகின்ற முறையிலே நடந்து கொள்கிறார்களே, தாங்கள் சொல்லியும்கூட

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 10-00—10-05ல் சில பகுதிகள்)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1975 ஜூலை 15]

ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்களே, அவைத் தலைவர் பல முறையும் சொல்லியும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்களே.

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் பேசுகிற பேச்சே சில நேரங்களிலே மன்றத்தைப் பொருட்படுத்தாத நிலைமையிலே மன்றத்திலே உள்ளவர்களையே தூக்கியெறிந்து பேசக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறது. அந்த முறையை அவர்கள் தொடர்ந்தால் இந்த மன்றம் மன்றமாக இருக்காது. அதனால்தான் நான் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு அப்படிச் சொன்னேன். அவர்கள் சொன்னது என் காதிலே விழுந்தது. அது நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்காது. அப்படியும் அது நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்று இருந்தால் நான் அதைப் பார்த்து நீக்கிவிடுகிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அதோடு விடுங்கள். நான் பொதுப்படையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்குச் சொன்னேன்.

(திரு. ஏ. சகுமன்கான் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். அவர் பேச உரிமை உண்டு. நீங்கள் ஏன் நிற்கிறீர்கள். அவரும் நிற்கிறார், நீங்களும் நிற்கிறீர்கள். இது என்ன மரபு? அவர் சொல்லும்பொழுது தாங்கள் எழுந்திருக்கலாமா? அவரை அனுமதிப்பதும் அனுமதிக்காததும் என்னுடைய பிரச்சனை. அவர் நிற்கும்பொழுது நீங்கள் நிற்கலாமா?

திரு. க. சுப்பு : ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார். என்னைப் போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட பின்னால் தாங்களும் அந்தக் குறிப்பை ஏற்றுக் கொள்வதைப் போல் சொல்லியிருக்கும்பொழுது நான் என்னைப் பற்றிய விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டாமா?

1977 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றி அவர் பெயர் சொல்லவில்லை. நான்தான் சொன்னேன். தயவு செய்து என்னுடைய முடிவைக் கேளுங்கள். நான் தலைவர்களிடம் சொன்னேன். எனக்கே வேதனையாக இருந்ததைச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை. தாங்கள் நடந்து கொள்ளும் முறையை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களிடத்திலே சொன்னேன்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர், இப்பொழுது பேசியவர் சொன்னார், அப்பொழுது நான் எழுந்திருக்கவில்லை, என்னைப்பற்றியோ அல்லது வேறு யாரைப்பற்றியோ சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் பேரவைத் தலைவரவர்கள் குறிப்பாக என்னைச் சொல்லுகிறீர்கள். அவர் சொன்னதிலிருந்து நீங்கள் புரிந்து கொண்டது என்று பேரவைத் தலைவருக்கே அப்படி அர்த்தம் வருகிறது என்றால் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் அந்த அர்த்தம் வருவதில் ஆச்சரியமில்லை.

நான் கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதற்காகக் கொஞ்சம் வேகமாக இருப்பேனே தவிர மன்ற மரபுகளை ஒரு சந்தர்ப்பதிலாவது மீறியிருக்கிறேன் என்று சுட்டிக்காட்டினால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதே தயாராக இருக்கிறேன். மரபுகளுக்கும், விதிகளுக்கும் உட்பட்டுத்தான் நான் பேசுகிறேன். ஒருமுறையாவது நான் அவற்றை மீறியிருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறீர்களா?

பேரவை விதிகளுக்கும், மரபுகளுக்கும் நான் கட்டுப்பட்டவன். ஆனால் என்னுடைய உரிமைகளை யாராவது பறிக்க முயன்றால் நான் என்ன செய்ய முடியும்; நீங்கள்தானே பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும், நீங்களே இப்படிச் சொன்னால் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் விதிகளுக்குப் புறம்பாகவோ, பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு மாறாகவோ பேசுவதாக நான் சொல்லவில்லை. (ஆரவாரம்) எல்லாவற்றிற்கும் ஆரவாரம் செய்யலாமா? இதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். மன்றத்தில் முறையான, ஒழுங்கான, அமைதியான நடவடிக்கைகளை நடத்துகின்ற அளவிற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதிலே திரு. சுப்பு அவர்கள் கொஞ்சம் வேகம்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1977 ஜூலை 15]

காட்டுகிறார்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கொஞ்சம் சுமுகப் படுத்தி ஒழுங்குமுறையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொண்டேன். அது தானே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

திரு. சுப்பு அவர்களது அறிவுரை எனக்குத்தான் என்று எடுத்துக்கொண்டு, விதிகளுக்குப் புறம்பாக இல்லாமல், பாராளுமன்ற வார்த்தைகளுக்குப் புறம்பாக இல்லாமல், கேவியும் கிண்டலும் இல்லாமல் இந்த மன்றத்திற்குத் தர வேண்டிய மரியாதையைத் தந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முகிறிபுத்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாட்டு மக்கள் நம்மை இங்கே அனுப்பியிருப்பது நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முகிறிபுத்தன் : நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றவே தவிர இதுபோல வாக்குவாதங்களுக்காக அல்ல. இன்றையதினம் சட்டம் என்பது, நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய சட்டம், ஒழுங்கு என்பது திருக்குறள் என்று சொல்லலாம். உலகத்திலேயே மிகச் சுருக்கமாக ஒரு நாட்டினுடைய சட்டம் எவ்வளவு என்று கேட்டால் 50 கிலோ, 100 கிலோ இருக்கும் என்று சொன்னால் அங்கே ஒழுங்கு நியதிகள் சரியாக இல்லை என்று சொல்வார்கள். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைவாகச் சட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த நாட்டிலே நீதி இருக்கிறது, அமைதியிருக்கிறது என்று தான் அர்த்தமாகும். இந்தத் தெருவிற்கு மூன்று காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அந்த அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்ற பொருளிலே இருக்குமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

காவல் துறையைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். காவல் துறை மிகச் சரியாக நடக்கவில்லை என்ற அளவிற்கெல்லாம் சொன்னார்கள். காவல் துறையினர் எப்படி எப்படியெல்லாம் கடந்த காலத்திலே பயன்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதனை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

1977 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

(முற்பகல் 10.10)

சென்னை நகரிலே உங்களுக்குத் தெரியும்—ஒரு இரவு லீலா ராணி என்கிற நடிக்கை கொலை செய்யப்பட்டார். அந்தக் கொலை வழக்கு எப்படி பயன்பட்டது என்று சொன்னால் ஒரே இரவில் பெரும் தலைவர் பக்கமிருந்த ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் மறுநாள் விடியற்காலை வேறு ஒரு அரசியல் கட்சிக்குப் போகிற அளவிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. நான் முகலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அந்த லீலாராணி கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக முறையாக என்ன நடந்தது என்பதனை, அந்த வழக்கினை மீண்டும் பரிசீலிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஆடற்கலையிலே சிறந்தவர் மலேசியா மகாலிங்கம். அவர் ஆடுகிற ஆட்டத்தை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அதை வெஸ்டர்ன்ஸ்டைல் என்று சொல்வார்கள். மேற்கத்திய நடனம், வடக்கத்திய நடனம், பரத நாட்டியம் எல்லாம் தேறிக் கற்றவர். அந்த ஆடற்கலை மகாலிங்கம் ஒரு நாள் துங்கம்பாக்கம் தெருவிலே பிளாட்பாரத்திலே இறந்து கிடந்தார். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால், ஒரு தரப்பிலே சொல்லப்பட்டது, அவர் எங்கோ வராண்டாவிலே நின்று கொண்டிருந்தவர் கீழே விழுந்து இறந்து விட்டார் என்று சொன்னார்கள்.

அவர் ஆடலிலே வல்லவர். எந்த அளவுக்கு உறுதியாகத் தன்னுடைய கால்களை நிறுத்தி ஆட வேண்டுமென்பது தெரிந்த அவர் சாதாரணமாக வராண்டாவிலே எந்த அளவிலே நிற்க வேண்டுமென்று தெரியாமல் கூட இறந்து போனார் என்று சொன்னார்கள். அவர் எப்படி இறந்து போனார், அதற்குப் பின்னாலே என்ன நடந்தது, அதற்குப் பின்னாலே என்ன இருந்தது என்பதை மீண்டும் மறுபரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறை—அதுவும் தமிழ் நாட்டுக் காவல் துறை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே பெயர் பெற்ற காவல் துறை. நீங்கள் எல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பீர்கள். நான் மாணவனாக இருந்தபோழுது ஒரு வழக்கு. திருநெல்வேலி-செங்கோட்டை பாசஞ்சர் வண்டியில் ஒரு டிரங்கு பெட்டியில் ஒரு முண்டம் இருந்தது. அது சென்னையிலே ஏற்றப்பட்டு திருநெல்

[1977 ஜூலை 15]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிப்புத்தன்]

வேலிக்குப் போய் சேர்ந்தது. அதே போல் ராயபுரம் கடற் கரையில் ஒரு தலை கடலிலே மிதந்து வந்தது. அந்தத் தலையை எடுத்தார்கள். அந்தத் தலைக்கு யார் சொந்தக்காரர் என்று தெரியாது. திருநெல்வேலி செங்கோட்டை பாசஞ்சரில் இருந்த அந்த முண்டத்திற்குச் சொந்தக்காரர் யார் என்று தெரியாது. நம்முடைய தமிழ்நாடு காவல்துறை தம்முடைய துப்பறியும் துறையை லாவகமாகப் பயன்படுத்தி, அந்தத் தலை யாருக்குச் சொந்தம். அந்த செங்கோட்டை பாசஞ்சரில் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட முண்டம் யாருக்குச் சொந்தம்—இரண்டும் ஒருவருக்கே சொந்தம் என்று கண்டுபிடித்தார்கள். சென்னையிலே பேரு கடை வைத்திருந்த ஆளவந்தார் தான் அது என்று * அந்த வழக்கை நடத்தினார்கள். அவ்வளவு திறமை பெற்ற காவல் துறை...

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, * என்ற வார்த்தை, முறைதவறானது. அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிப்புத்தன் : அவ்வளவு வலிமை படைத்த காவல் துறையினர் கடந்த காலங்களில் எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள்? அவர்களெல்லாம் மொபைல் ஆடியன்ஸாகப் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப் பட்ட வழக்குகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்குப் பிரச்சினையிலே எதிர் தரப்பில் இருப்பவர்கள் வேகமாகப் பேசினார்கள். மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டபோது பல கோடி ரூபாயைக் கடைகளுக்குக் கட்டவேண்டிய தீர்வை யாகக் கட்டாதவர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட்டு வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது. (முற்பகல் 10-10—10-15ல் சில சொற்கள்)

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]
1977 ஜூலை 15]

யார் யார் எவ்வளவு பணம் தரவேண்டியவர்கள் என்பதை எல்லாம், அவர்களிலே முக்கியமானவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்து அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு வகை செய்யவேண்டும்.

அதுபோல சென்னை நகரில், இன்றையதினம் சாராயக் கடைகளைப் பற்றியும், கள்ளச் சாராயம் எந்த அளவுக்கு விற்கப் படுகிறது என்பதை எல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இது எந்தத் தரப்பிலே?

சென்ற 2 மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. மைலாப்பூரிலே உள்ள ஒரு உணவு விடுதியில் யாரோ சாப்பிட வந்தார்கள். சாப்பிட வந்தவர்கள் தட்டிலே பாதி சாப்பிட்டு விட்டு வேறு கொண்டு வா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பாதி சாப்பிட்ட பிறகு எப்படி கொண்டுவருவது என்று கேட்டதற்கு அந்த ஓட்டல் தொழிலாளியை அடித்திருக்கிறார்கள். அடித்தது மட்டுமல்ல. ஒரு நிமிடம் தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டார்கள். உடனே 12 டாக்சிகளில் அடியாட்கள் வந்திறங்கினார்கள். காவல் துறையில் 100-ம் நம்பருக்குப் போன் செய்தால் கூட வருவதற்குத் தாமதம் ஆகும். ஆனால் 10, 12 வண்டிகளிலே வந்து இறங்கி அந்தக் கடையைச் சூறையாடினார்கள். அந்த அளவுக்கு மிக வலிமை பொருந்தியவர்களாக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது மிகக் கடுமையாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து உங்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றிய உரையினை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்றுப் பேசுவதில் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த அரசு பேரறிஞர் அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி தமிழ்

[திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 15]

உணர்வில் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, என்பதை உரையினில் காணும்போது ஆளுநருடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த உரையை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இதயம் குளிர வரவேற்கிறார்கள் என்பதை ஆளுநர் உரையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உரிய காலத்தில் பாசன வசதி தருவதற்கு உறுதி தந்திருப்பதை நான் வரவேற்பதோடு நானும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி களுக்குத் தகுந்த வருவாய் கிடைக்க உறுதி தந்திருப்பதை மகிழ்வோடு வரவேற்கிறேன். வாங்கி உபயோகிக்கின்ற பொது மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்கும் என்ற உரைகேட்டு சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள மக்கள் மீது இந்த அரசு எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணும் போது நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இப்போது இருக்கிற 9,300 நியாயவிலைக் கடைகளை 16,000 கடைகளாக உயர்த்தியிருப்பதைக் காணுகின்ற நேரத்தில் தமிழகம் முழுவதும் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றது.

கிராம மக்களின் அன்றாட பிரச்சினைகளில் இந்த அரசு கொண்டுள்ள நல்ல எண்ணத்தை வரவேற்று மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆளுநருடைய உரையைக் கேட்கிற நேரத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் கனவுகள் நனவாக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையை உணர்கிறோம்.

ஒரு சமயம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களும் மதுவிலக்கைக் கைவிட்டாலும் தமிழகத்தில் நான் மதுவிலக்கைத் தீவிரப் பிடித்துவேன்” என்று சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில் இந்த அரசு அண்ணாவின் இதயக்கனி புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்துவோம் என்ற உரைகேட்டு தமிழக தாய்மார்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுவதோடு அண்ணாவின் உண்மையான தம்பிகள் யார் என்று அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்]

‘மக்கள் தீர்ப்பே, மகேசன் தீர்ப்பு’ என்றார்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அதை உறுதிப்படுத்துகிற வகையிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், நகராட்சித் தலைவர்களையும் மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்வோம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

கல்வித் துறையில் விசேஷ அக்கறையை இந்த அரசு காட்டும் என்று ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இந்த அரசு ஏ. பி பிரிவுகள் இணைப்புப் பிரச்சினையில் அக்கறை காட்டி பெரும்பான்மையான ‘பி’ பிரிவினார்களின் நீண்ட கால கோரிக்கையான ‘ஏ, பி’ பிரிவுகள் இணைப்பை ஏற்படுத்துமென உறுதியோடு நம்புகிறேன்.

சில தனியார் கல்லூரிகள் நிர்வாகம் சீரோடு செயல்படாமல் வருடக்கணக்கில் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் ஆசிரிய சமுதாயம் வறுமையில் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமான புரட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற இந்த அரசு, ஆசிரியர்கள் அவலநிலையைப் போக்குவதற்குத் தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்று உளமாற நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.20).:

சுதந்திரம் கிடைத்து முப்பது ஆண்டுகள் ஆகியும் எனது தொகுதியான ஆலங்குளத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் சாதாரண பிரச்சனைகளே தீர்க்கப்படாமல், சாலை வசதி இல்லாமல், குடிதண்ணீர் வசதி, மின் வசதி, பஸ் வசதி இல்லாமல், வறட்சியால் மக்கள் வாடிக்கொண்டு இருக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறேன். அந்த நிலைகளெல்லாம் இந்த அரசின் சீரிய திட்டங்களால் மாற்றியமைக்கப்படும் என்று உறுதியாக நான் நம்புகிறேன்.

எனது தொகுதி ஆலங்குளத்தில் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருக்கும் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் பஸ் நிலையம் கட்ட நாட்டப்பட்ட அடிக்கல் நாலாண்டுக்காலம் ஆகியும் அடிக்கல் அளவில் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அந்த பஸ் நிலையம் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 15]

அதற்குப் பிறகு, வற்றாத சிற்றூறு என்று சொல்வார்கள். அது இன்றைக்கு வறண்டு போய் விட்டது. நெல்லை மாவட்டத்திலேயே கடம்பா குளத்திற்கு அடுத்த பெரியகுளம் மானூர் குளம். அந்தப் பெரிய குளத்திற்கு சிற்றூற்றில் அணைகட்டி பாசன வசதி எடுத்தால் 10,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைக்கும். முப்பது ஆண்டுக்காலமாக அதைப்பற்றி தெரிவித்தும், எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் அவலமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஏழை மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அரசாவது நிச்சயமாக அந்த ஆலங்குளம் மக்களின் அவல நிலையைப் புரிந்து கொண்டு, அந்தப் பகுதி மக்களின் வறட்சி நிலையைப் போக்க அக்கறை காட்டும் என்று உள்பூர்வமாக நம்புகிறேன். கோடகன் கால்வாயில் இருந்து கங்கைகொண்டான் குளத்திற்குக் கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் இந்த உரையில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், விவசாயிகளின் வேதனையை நீக்கவும், தொழிலாளிகளின் துயர் துடைக்கவும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் கண்ணீரை நிறுத்துவதற்கும், கிராம மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும், நகரங்களின் குடிதண்ணீர், மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்கவும், இல்லாமையைப் போக்கவும், கல்லாமையைக் களைந்தெறிவதற்கும், தமிழ் மக்களின் மொழி உணர்வு இம்மியளவும் பாதிக்கப்படாமல் பேணவும், தமிழறிஞர்களின் ஏழ்மை நீங்கிடவும், தமிழ் மொழி இனம், கலாச்சாரம் புகழுடன் ஒங்கவும், ஒட்டு மொத்தத்தில் அண்ணா காட்டிய வழியில் தமிழக மக்கள் புதுவாழ்வு பெறவும் ஆளுநரின் உரையில் உள் அர்த்தங்கள் நிரம்ப இருப்பதை நான் உணர்வதால் மேதகு ஆளுநரின் உரையை உளமார வரவேற்று, இந்த வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி உரையை முடித்து அமருகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிகாமணி. 10-30 மணிக்கு குறிப்பாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. பொ. சிகாமணி : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது

1977 ஜூலை 15]

[திரு. பொ. சிகாமணி]

பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த கவர்னர் உரை பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும். இங்கே நடந்து முடிந்துள்ள தேர்தலை அடுத்து மக்களாட்சி மலர்ந்து இருக்கிறது என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும். லஞ்ச, லாவண்யம் ஒழிப்பு, நீதித் துறையில் நேர்மை இவைகளையெல்லாம் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நீதித் துறையில் நேர்மை இருக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் திறமைகளில் ஒன்று என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் வசிக்கும் ராயபுரம் பகுதியில் ஒரு கொலை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்து இருக்கிறது. அந்தக் கொலையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் உறுப்பினர் பொன்னு ரங்கம் கூட அறிவார்கள். ஒரு இஞ்சினியரின் மனைவி கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். அந்த இஞ்சினியரின் பெயர் துரைராஜ். அந்தக் கொலை போலீஸ் நிலையம் அருகாமையிலேயே நடந்து இருக்கிறது. அந்த வீவரம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அது பத்திரிகைகளில் வந்து அல்லோலகல்லோலப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக 'அலை ஒசை' பத்திரிகையில் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வந்து இருக்கிறது. அந்தக் கொலை போலீஸ் துறைக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கும் வகையில் நடந்து இருக்கிறது. இதுவரையில் அந்தக் கொலை பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கொலையைப் பற்றி நடவடிக்கைகள் எதுவுமே எடுக்கப் படவில்லை. இதற்கு முன்னால் போலீஸ் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொலையைப் பற்றி விஷயம் எதுவுமே தெரிய வராத காரணத்தால், இன்றையதினம் காவல் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொலையைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து நீதி வழங்க வேண்டும், அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையில், மத்திய-மாநில உறவுகள், ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில்

[திரு. பொ. சிகாமணி] [1977 ஜூலை 15]

கருநாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இந்த உரையில் மொழிப் பிரச்சனை பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்த பிரச்சினையில், ஒரு விஷயத்தைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் வேலைகளுக்கு வரும் விளம்பரங்களில் “ஹிண்டி நோயிங் வில் பி கிவன் ஃபிரபான்ஸ்” — இந்தி தெரிந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் — என்று இருப்பதால் இம்மாநில மக்களுக்கு அந்த வேலைகளுக்கு வாய்ப்புக் குறைந்து விடுகிறது. எனவே, இதில் தக்க கவனம் செலுத்தி, மத்திய சர்க்காருக்கு இது பற்றி ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சனை பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். எங்கள் திருவொற்றியூர் பகுதியில், தண்ணீர் என்ற நிலையில், விஷத்தைத் தான் அருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத் திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்பது ஆண்டுகால சாதனைகள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற முந்தைய அமைச்சரவை குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறேன்., எனவே, தற்போதைய புதிய முதலமைச்சர் அவர்கள்—புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் உண்மையிலேயே பாராட்டுவதற்கு உரிய ஒன்றாகும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நியாய விலைக் கடைகள் அமைய இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுவதற்கு உரிய ஒன்றாகும். ஆக, இந்த மேதகு கவர்னர் உரையில் முக்கியமான பிரச்சினைகளான, குடிநீர்ப் பிரச்சினை, மாநிலங்களுக்கிடையே உறவுகள், இந்திப் பிரச்சினை போன்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் இடம் பெற்றிருப்பது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்று என்பதைக் கூறி, இந்த கவர்னர் உரையைப் பாராட்டி, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரை மீது இங்கே சில வார்த்தைகளைக் கூற அனுமதித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் ஒவ்வொரு சொற்றொடரிலும் மறைந்த அமரர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைகளும், எண்ணங்களும் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதும், தமிழ்நாட்டை நோக்கியுள்ள ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காண்கின்ற வகையிலேயும் அமைந்திருக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, அண்டை மாநிலங்களோடு இருக்கின்ற தொடர்புகளைப் பற்றி இங்கே அவர்கள் உரையாற்றியிருக்கிறார்கள், அவர் இந்த உரையை ஆற்றிச் சென்ற சில நாட்களுக்குள்ளாகவே, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது, சொன்னதைச் செய்து காட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், எதிர்க் கட்சியைப் சேர்ந்தவர்கள், இதை வரவேற்பதற்குப் பதிலாக, கர்நாடக மாநிலத்தோடு ஒரு தற்காலிக ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டதை வரவேற்பதற்கு பதிலாக, எதிர்ப்பதற்காக, நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கொடுக்கின்ற தண்ணீருக்குப் பதிலாக, நாம் ஓரளவு மின்சாரத்தைத் தருகிறோம் என்ற அந்த இலாபகரமான ஏற்பாட்டை உணர்ந்தும்கூட, அந்த நல்ல செயலை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து விட்டார்களே, அவர் செய்யக் கூடாது என்ற நிலையிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். “மகன் இறந்தாலும் பசுவாயில்லை, மருமகன் காலி அறுக்க வேண்டும்” என்ற உதாரணத்திற்கேற்பத்தான் அவர்களுடைய எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

அடுத்தபடியாக, நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது மதுவிலக்கைப் பற்றி அண்ணல் காந்தியார் அவர்கள் இங்கே பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அமரர் அண்ணா அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த தலைவர் என்ன செய்தார் என்று சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்கள். அமரர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு வந்தவர் மதுவிலக்கைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு, அதைச் செயலற்றதாக்கி விட்டார்கள். இன்றையதினம் அதற்குப் பிறகு வந்துள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் மதுவிலக்குப்

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு] [1977 ஜூலை 15]

பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்பதனால் அண்ணு அவர்களின் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கிறவர் புரட்சித் தலைவர் தான் என்பதை எதிர்க்கட்சி மெம்பர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் இங்கே அடிக்கடி பேசுகின்ற திரு. சுப்பு அவர்கள் கூட, பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்து, “புரட்சித் தலைவர் கூட அனுமதி அளிக்கிறார்; என்மீது பரிவு காட்டுகிறார், நீங்கள் தான் அனுமதிக்கவில்லை” என்று ஓரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி அண்ணு அவர்களின் உண்மையான வாரிசு புரட்சித் தலைவர் தான் என்பதை அந்த அளவு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது நோட்டமும், நாட்டமும் புரட்சித் தலைவர்பால் சென்றுவிட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள், குதிரைப் பந்தயம் என்ன ஆயிற்று என்று. அதைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். குதிரை முன்னால் போனால் கடிக்கும், பின்னால் வந்தால் உதைக்கும் என்ற வகையில் அது பற்றி வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றுவிட்டது. இன்றைக்கு அதைப்பற்றிய முடிவு அங்கே இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்து எந்த வித அதிகாரமும் இல்லை என்பது தெரிந்தும் எந்த அளவு பொறுப் பாகப் பேசுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து உண்மையிலே வருத்தமாக இருக்கிறது.

அதற்கடுத்தபடியாக, இங்கே ஜனநாயகம் கொலைசெய்யப் பட்டது என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட தொளாயிரம் கொலை வழக்குகளை நான் நடத்தியுள்ளேன். ஆனால் இங்கேயும் வந்து கொலை, கொலை என்று பேசுகிறார்கள் என்று வியந்து போனேன். அந்த அளவு ஜனநாயகம் கொலை இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குற்றத்தைப் புரிந்த ஒருவரைக் கைது செய்ய, சம்மன் அனுப்புவது வாரண்டு அனுப்புவது என்ற நிலை இருக்கிறது. கொலைக்குற்றம் செய்தவர்களைக் கூட போலீஸ்காரர்கள் கைது செய்யலாம். கைது செய்யாமல் இருக்கலாம். குற்றத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து நோட்டீஸ், சம்மன், வாரண்டு போன்றவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில் தடந்த வரலாற்றைப் பார்த்தால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆரம்பித்து, நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு லஞ்ச லாவண்ய ஊழலை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் நிலைமை மோசமான உடனே குடியரசு தலைவரின் ஆட்சி இங்கே பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது.

உடனடியாக அந்த முடிவை மேற்கொள்ளாது நோட்டீஸ் கொடுத்து கேட்டிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்? * ,

திரு. க. அன்பழகன்: ஒரு வழக்கறிஞராக இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசும்போது * * என்று சொல்லலாமா? மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இந்த அவையில் ஏற்கனவே உறுப்பினராக இருந்தவர்தான். அந்த நிலையா இருந்தது? இந்தக் கருத்து அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறுவதை அவைத் தலைவர் அனுமதிக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுப்புடன், ஆதாரத்துடன் பேச வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். * என்று உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கி விட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு: அவை இருந்திருக்காது, ஏதோ ஏதோ செய்திருப்பார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

நோட்டீஸ் கொடுப்பதா இல்லையா என்பது குற்றத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. கோதுமை போ ஊழல் மீது முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது இன்றுகூட அவர்கள் கைது செய்யப் படவில்லை. ஏனென்றால் அவர் தியாகி ஆகிவிட்டமாட்டாரா என்ற எண்ணம்தான். ஆகவே, அவர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை. நோட்டீஸ் கொடுப்பது என்பது நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. நோட்டீஸ் கொடுப்பதா இல்லையா என்பது

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது [முற்பகல் 10-30—10-35-ல் சில பகுதிகள்].

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு] [1977 ஜூலை 15]

குற்றத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். முறையாக, பாராளுமன்ற முறைப்படிப் பேசுவதால் நம்முடைய மன்ற மாபும், பண்பாடும் காப்பாற்றப்படும் என்பதோடு அடிக்கடி நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிற முறைகளைக் கையாண்டால் நிச்சயமாக அது வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கும் என்பதால் உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது ஒழுங்காகவும் பாராளுமன்ற முறைப்படியும் பேசவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பெற்ற ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க முன்வந்துள்ளேன்.

அதற்கு முன்பு என்னுடைய நண்பர்கள் பலர் ஆளும் கட்சியில் அமைச்சர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருமண விட்டில் மணமக்களை வாழ்த்தும்போது கூட, அழைப்பு பெற்றவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள், வாழ்த்திவிட்டுச் செல்வார்கள். ஆனால் மணவிட்டாரின் அண்ணனோ தம்பியோ, உற்றார் உறவினரோ வாழ்த்திய பிறகும் அந்தக் குடும்பம் எவ்வாறு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதில் மிகுந்த அக்கறையோடும், சில நேரங்களில் ஒழுங்கு தவறுமேயானால் மணமக்கள் நல்ல முறையில் இவ்வாழ்வு நடத்திட வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்கிற அறிவுரை கூறுகிற போது பண்போடும்,

“நகுதற் பொருட்டன்று நடட்டல்மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு”.

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கொப்ப நடந்து கொள்வதும் உண்டு. வாழ்த்திய நெருங்கிய உற்றார் உறவினர்கள் எப்படி அந்த மணமக்களின் வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார்களோ அதேபோல்தான் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் கூறி ஆளும் கட்சி எவ்வாறு

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இயங்குகிறது என்பதை உன்னிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கவனித்து ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை ஆளுநர் கட்சிக்குத் தெரிவிக்கிற கடமை உணர்ச்சியோடு எதிர்க்கட்சியினுடைய பொறுப்புக்களை இங்கு நிறைவேற்றுவோம் என்பதை எடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அமைச்சரவையை வரவேற்று, மக்கள் திர்ப்பை ஏற்று அமைச்சரவையில் வீற்றிருக்கிற என்னுடைய இனிய நண்பர்கள், பழைய நண்பர்கள் பலரை வாழ்த்துகிற அதே நேரத்தில் உரையாற்றிய ஆளுநர் அவர்களையும் நான் தனிப்பட்ட முறையில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த கால நெருக்கடிக் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர் இன்றையதினம் தமிழகத்தினுடைய ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற மேன்மை தங்கிய பிரபுதாஸ் பத்வாரி அவர்கள் ஆவார்கள். இந்தியாவிலே நடைபெற்ற இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர்கள் தன்னையும் ஒரு வீரராக இணைத்துக் கொண்டு இந்தியா பெற்ற சுதந்திரம் பேணிக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சூரக் கொடுத்த காரணத்திற்காக அவர் பரோடா வேடி குண்டு வழக்கில் சம்பந்தப் படுத்தப்பட்டு, நல்லவேளையாக இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சி தொடர்ந்து இருக்குமேயானால் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதியாக இருக்க வேண்டியவர், அது தொடராத காரணத்தால் நமக்கு ஆளுநராகக் கிடைத்திருக்கிறார். எனவே அவரையும் நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

ஆளுநர் அவர்களை வாழ்த்துகின்ற நேரத்தில், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை எடு என்று கருதப்படுகின்ற ஆளுநர் உரையைப்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவது என்னுடைய தலையாய கடமையாகும். ஆளுநர் உரை எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்கிற நேரத்தில் முதல் தோற்றத்தைப் பற்றி சொல்லுகின்ற கருத்துக்கும், அதன் பிறகு ஆய்ந்து கவனித்து அதில் இருக்கின்ற கருத்துக்களைப்பற்றி சொல்லுகின்ற கருத்துக்கும் ஓரளவு வேறுபாடு இருக்கலாம்.

எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாவற்றையும் பாராட்டிக் கொண்டேயிருப்பார்கள் என்று ஆளும் கட்சியினர் எதிர்பார்ப்பதும், எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக்கொண்டேயிருக்க

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

வேண்டும் என எதிர்க்கட்சியினர் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் தவறு. பாராட்ட வேண்டியதை பாராட்டி ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லி, எவை எவை தவறு உடையவை, திருத்தப்பட வேண்டியவை என்பதை கூறுகின்ற பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கின்றது.

அந்தவகையில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் மத்திய மாநில உறவைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கின்ற கருத்து வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். “மாநிலங்களையும் வலுப்படுத்தினால்தான் மத்திய அரசு வலுவுள்ளதாய் இருக்குமென்பது இப்போது மேலும் மேலும் உணரப்படுகிறது. இவ்வகையில் இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவில் சீராக்கப்படுமென நம்புகிறோம். இதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் நாம் முழு ஒத்துழைப்பு அளிப்போம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெறுவதன் மூலம், தமிழ் நாட்டினை வளம் கொழிக்கச் செய்வதற்கு நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் விரைவான முன்னேற்றம் காண முடியுமென நம்புகிறோம்” . . . இது ஆளுநர் உரையில் உள்ள பகுதியாகும்.

ஆளுநர் உரையின் இப்பகுதி இருப்பதற்கு வரவேற்பு தெரிவிக்கின்ற அதேநேரத்தில் நம்முடைய உரிமைக்குரல், மேலும் பாதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு, கல்வி, மாநிலப் பட்டியலிலிருந்து பொதுப்பட்டியலுக்குச் செல்லுகின்ற சங்கடமான சூழ்நிலையும், மத்திய போலீசாரை மாநில அரசை கேட்காமலேயே தன்னுடைய விருப்பப்படி மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அனுப்பி வைக்கலாம் என்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

ஆளுநர் உரையில் மத்திய மாநில உறவுபற்றி இவ்வாறு கூறப் பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக வேறு ஒன்றையும் குறிப்பிட்டு இருப்பார்களேயானால் நாங்கள் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். 1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15-ம் நாள் இம்மாமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு ஏப்ரல் 20-ம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்ட மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த தீர்மானத்தில் உள்ள வாசகங்கள் இன்றைக்குக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற வாசகங்களை விட கடுமை

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

யானவை என்று சொல்ல மாட்டேன். நம்முடைய உரிமைகள் எப்படி வலியுறுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தன என்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அப்போது இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் வாசகம் . . . “பல்வேறு மொழி, நாகரீகம், பண்பாடு ஆகியவைகளைக் கொண்ட இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிக் காக்கவும், பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும், மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட மாநில ஆட்சிகள் தடையின்றி செயல்படவும், மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசு ஏற்று மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலங்களில் சுயாட்சி கொண்ட உண்மையான கூட்டாட்சி முறையை உருவாக்கும் அடிப்படையில், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உடனடியாக திருத்தப்படவேண்டும் என்று இப்போவை முடிவு செய்கிறது . . .” என்கின்ற தீர்மானம் 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 20-ம் நாள் இந்த மாமன்றத்தில் நிறைவேறியது.

அந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்த பிறகு, தொடர்ந்து பேசியவர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள். இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள்.

அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் இங்கே கூறிட விரும்புகிறேன். 1945-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தோத்தல் அறிக்கையில், மாநில சுயாட்சி கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், 1947-ம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையில் பண்டித நேரு அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசுகையில், “மாநிலப்பகுதிகள் என்று சொல்லப்படுபவை அரசியல் சட்டத்தில் தனித்து, சுயாட்சி உள்ள பகுதியாக, சுதந்திரமாக செயல்படும், இதற்கான அதிகாரங்களும் அளிக்கப்படும்”, என்பதை பண்டித நேரு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அப்போது எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று சொல்லுங்கள்.

[1977 ஜூலை 15]

திரு. மு. கருணாநிதி: அப்போது நீங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகத் தான் இருந்தீர்கள். எனவே, முதல்வர் அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். அன்றைக்கு இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள், இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கின்ற நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களை (பழகிய தோஷத்தால் பெயர் சொல்லும் உரிமை எடுத்துக் கொள்கிறேன்) துணைத் தலைவராகக் கொண்ட அந்தக் கட்சியின் சார்பில் பேசியவர்கள் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள் என்றாலும், ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து என்னவென்றால், 'மாநிலத்திலே இருக்கின்ற ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக இருந்தால், மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக மாநில சுயாட்சி கேட்போம். அப்போது கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது' என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி அவர்கள் சொன்னவுடனே, அப்போது அவருக்கு நான் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தேன். 'அப்படி நீங்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்கும்போது ஒருவேளை நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தால் நிச்சயமாக அதை ஆதரிப்போம்' என்ற பரந்த மனப்பான்மையோடு அப்போது எடுத்துச் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். எனவே, இப்போது நான் ஆளுங்கட்சிக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'எந்தக் கட்சி கேட்கிறது, எந்தக் கட்சி ஆளுங் கட்சியாக இருந்து கேட்கிறது என்பதில்லாமல், இன்றுள்ள ஆளுங்கட்சி மாநில சுயாட்சியை, இந்தக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்தி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும் அல்லது அந்தக் கோரிக்கையை டில்லியை நோக்கி வற்புறுத்த வேண்டுமென்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கேட்பது யார் என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், கேட்கப்படும் விவகாரம் என்ன என்பதிலே தன்னுடைய தனிக் கவனத்தைச் செலுத்தி, மற்ற எந்தப் பிரச்சனைகளிலும் ஈடுபடாமல், நீங்கள் அல்லவா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விடுவதா என்றெல்லாம் தேவையற்ற பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் செல்லாமல் நிச்சயமாக அந்தத் தீர்மானத்தை 'ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம், ஆதரிப்போம்' என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும், ஆளும் கட்சிக்கும் உறுதி கூறுகின்ற வகையிலே அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (ஆவாரம்)

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 1968 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெற்ற மாநில சுயாட்சி மாநாட்டில், இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “மேல் அதிகாரம் அனைத்தும் டெல்லியில் இருப்பதை மாற்றிடத்தான் மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் பிறந்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது தேவையின் அடிப்படையில் எழுந்த அரசியல் கோரிக்கையே தவிர, அரசியல் கட்சிக் கோரிக்கை அல்ல”. இது 1968 ஆம் ஆண்டு மாநில சுயாட்சி மாநாட்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்தாகும்.

அது மாத்திரமல்ல; மேலவையில் கவர்னர் உரையின் மீது 1967 ஆம் ஆண்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசுகின்றபோது கூட ஒரு அழகான விளக்கம் அளித்தார்கள். இதுதான் அது. “மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு சில முறைகளில் ஐயப்பாடுகள், அச்ச உணர்ச்சிகள் தோன்றியுள்ளன. அவை தேவையற்றது. அதே நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் சரியாக நடக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வதற்காக இருக்கிற சட்டாம்பிள்ளை என்ற மனப்பான்மையை விட்டுவிட வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை இருக்கின்ற வரையிலே மாநில சர்க்கார் உள்ளத்திலே அருவருப்பு உணர்ச்சி நிச்சயமாகத் தோன்றும். இதையெல்லாம் சொல்கிறபோது, சிலர் இவன் விட்டுவிட்டதாக வெளியே சொல்கிற திராவிட நாட்டை மறைத்து, இப்போது கொண்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சந்தேகப்படுகிறவர்கள், அவர்களே நிலைக்கண்ணாடி முன் நின்றுகொண்டு இது என்ன பயங்கர உருவம் என்று அவர்களே சொல்லிக் கொள்ளக் கூடும்” என்று அண்ணா குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், அளவுக்கு மீறிய அதிகாரக் குவியல்கள் இன்றையத் தினம் மத்திய சர்க்காரிலே நிறைந்து கிடக்கின்ற காரணத்தினாலேதான், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும், எந்த ஆட்சியையும் கவிழ்த்து விடலாம் என்கின்ற எண்ணம்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். நான் எந்தெந்த ஆட்சிகள், எப்போது கவிழ்க்கப் பட்டிருக்கின்றன என்கின்ற விவரங்களுக்குள் நுழைய விரும்ப வில்லை. மத்திய சர்க்கார் தற்போது தனக்குள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, எந்த மாநில அரசைக் கவிழ்த்தாலும், அதை திராவிட

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை பல நேரங்களில் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் பிகார் மாநிலத்திலே போராடிய நேரத்திலே கூட, நாங்கள் அந்தப் போராட்டத்தின் தன்மையை வரவேற்றோமே தவிர, ஆதரித்தோமே தவிர, மத்திய அரசு பிகார் மாநில அரசைக் கலைக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவந்த கோரிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கவில்லை; ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

காரணம், இப்படி மத்திய அரசிடத்தில் போய் சொல்லி மாநில அரசைக் கவிழ்க்கின்ற வேலையை நாம் ஊக்கப்படுத்தி விடுவோமானால், மேலும் மேலும் மத்திய அரசு இஷ்டம் போல் மாநில அரசுகளைக் கலைக்கின்ற உரிமையை மிக வலிவோடு பெற்று விடுகிறது. அந்த வகையிலேதான் அன்றைக்கே அந்தக் கருத்துக்கு மாறுபட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இன்னொன்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “தமிழ்நாட்டில் 17 மாத காலம் நீண்ட, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி முடிவுற்று. . .” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ‘நீண்ட’ என்பதற்குப் பிறகு ‘கமா’ போட்டிருப்பதைப் பல உறுப்பினர்கள் சரியாகப் பார்க்காமல், “17 மாத காலம் நீண்ட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி” என்ற வகையில் வைத்துக் கொண்டு இரண்டொருவர் வியாக்கியானம் செய்தார்கள். “நீண்ட, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி” என்று உள்ள கவர்னர் உரையில், தமிழ்ப் புத்தகத்தில் கூட மிக எச்சரிக்கையாக ‘17 மாத காலம் நீண்ட’ என்ற அந்தச் சொல்லுக்குப் பிறகு ‘கமா’ போடப்பட்டு, 17 மாத காலம் என்பது நீண்ட காலம் என்ற அர்த்தத்தில் போடவில்லை, என்றாலும் 17 மாத காலமாக இருந்த குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சி என்கின்ற வகையிலே கவர்னரின் உரையிலே அது குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் ஏன் அந்த 17 மாத காலம் நீண்ட அந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இங்கே உருவாயிற்று? என்ன காரணம்? இங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தன்னுடைய பதவிக் காலத்தை மக்கள் தந்த தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே, ஜனநாயக அடிப்படையிலே பதவிக் காலத்தை இழக்க வேண்டியிருப்பதற்கு 50 நாட்கள்தான் மிச்சம் இருந்தது. அதற்குள்ளாக அவ்வளவு அவசரப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இங்கே பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது.

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று இங்கே பேசிய சில நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூட சில காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரை ஆளும் கட்சிக்கும் எங்களுக்கும் இருக்கும் வேறுபாடு—ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துப் பேச ஏராளமான கட்சிகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியாகவுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தோழமைக் கட்சியாக உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியானாலும், அல்லது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும், அல்லது தோழமைக் கட்சியாக இல்லாத இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும், வேறு ஆளும் கட்சி தோழமைக் கட்சிகளானாலும், அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே, பேச்சுவாக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒரு நட்புத் தட்டி விட்டுத் தான் இந்தக் கவர்னர் உரையிலே தங்களுடைய பேச்சை நடத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நான் சொல்ல வேண்டுமானால்—எதோ ஜனதா இன்னும் எங்களைத் தாக்க ஆரம்பிக்கவில்லை இந்த மன்றத்தில். அதுவரையில் மகிழ்ச்சி. நாங்கள் தன்னந்தனியாக நின்று எங்களுடைய கொள்கைகளை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் ஏற்றிருக்கின்ற ஆயுதம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்த வலிவான கொள்கை ஆயுதம் என்ற உணர்வோடு எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் 27--6--1975-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானம். நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை கழக வரலாற்றிலேயே மிக மிக முக்கியமானது என்று கருதுகிறோம். இன்று இல்லா விட்டாலும் என்றைக்காவது ஒரு நாள் இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றில் அந்தத் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது.

1975 ஜூன் திங்கள் 26-ம் தேதி காலை இந்திரா காந்தி யம்மையார் இந்தியத் திருநாட்டில் அவசர காலச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது செய்திப் பத்திரிகையில் வந்தவுடன், மறுநாள் காலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

செயற்குழு கூடியது. செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் வாசகங்களின் ஒரு பகுதியை இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்லுவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.—

“உண்மையின் உருவம் மறைக்கப்பட்டு—பொய்யின் நிழலில் நின்று கொண்டு—எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்குத் திட்டம் தயாரித்து—அந்தத் திட்டம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்கான போலிக் காரணங்களைத் தேடி அலைந்து—வீண் அபவாதங்களை வாரி இறைத்து—எடுத்தற்கெல்லாம் “சதி, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, பிற்போக்குவாதிகள்” என்ற சொற்களைப் பொழிந்து—காலாகாலத்திற்கும் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு மாசு ஏற்படுத்தும் வகையில் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் நேற்றையதினம் (26—6—1975) அதிகாலையில் சர்வாதிகாரத்திற்கான தொடக்க விழாவை நடத்தியிருக்கிறார்.

வெளிநாட்டார் பகையிலிருந்து நாட்டை மீட்க அணி திரண்டு நின்றவர்களையெல்லாம் இன்று ‘உள்நாட்டைப் பாதுகாக்கிறேன்’ என்ற பெயரால் சிறைக் கொட்டிகளில் தள்ளியிருக்கிறார்.

இந்திய மண்ணின் விடுதலைக்காகத் தியாகத் தழும்புகளை ஏற்ற பழம்பெரும் தேசபக்தர்கள், ‘கைதிகள்’ என்ற பரிசீனை இந்திரா ஆட்சியில் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

வெள்ளையர் ஆட்சியின்போதும் இல்லாத கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேசத் தலைவர்களின் மீது எவிவிடப்பட்ட அடக்குமுறை கண்டு நாடு குமுறி எழுந்துள்ளது. எல்லாச் செய்திகளும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டு விட்டன. அப்படி ஒரு சட்டம் பாய்ந்துள்ளது இப்போது. வையம் புகழ் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட செய்தியைக்கூட வாஷிங்டன் வெளியிடவில்லை. ‘சிலர் கைது’ என்று கூறி—நாட்டின் நாயகர்களை—நபர்களில் சிலராக வாஷிங்டன் வர்ணித்துள்ளது.

தணிக்கை செய்யப்பட்ட பிறகே பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளிவரவேண்டுமாம்.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் எத்தனையோ முறை எதிர்க்கட்சிகளின் எழுச்சிமிக்க கிளர்ச்சிகள் எரிமலைகளாக வெடித்திருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம், ஜவகர் காலத்திலோ, லால்பகதூர் காலத்திலோ பாயாத உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அவசரச் சட்டம் இன்று முதன்முறையாகப் பாய்வானே?

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சதி நடத்துவோர்—வன்முறையில் ஈடுபடுவோர்—தகாத முறையில் பேசுவோர்—எழுதுவோர் தண்டிக்கப்பட ஏற்கனவே எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கும்போது நாட்டைச் சர்வாதிகாரப் பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லும் வகையில் இந்த அவசரச் சட்டம் அமலுக்கு வருவது தேவைதானா?

இவைகளை யெல்லாம் இந்திரா காந்தி அம்மையார் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவசரகாலப் பிரகடனத்தினை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு—நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்திட முன்வரவேண்டும்.

பத்திரிகையாளர்களின் கைக் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டு—பத்திரிகைகளுக்குரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்கிடவேண்டும். அதுவே, “இந்திய ஜனநாயகத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் காரியமாகும்” என்று தி.மு.க. செயற்குழு சுட்டிக்காட்டுவதோடு—

ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க இந்த செயற்குழு தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் வெற்றிபெற இந்திய நாட்டு மக்கள்—சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் காந்தியடிகள் நெறியை மறவாமலும், ஜனநாயகச் சின்னமாம் அறிஞர் அண்ணாவின் பாடையிலிருந்து தவறாமலும் தமக்கே உரிய தனிப் பண்பாட்டுடன்—அமைதியான முறையில்—வன்முறை தவிர்த்த வழியில்—சட்டம், ஒழுங்குக்கு ஊறு நேரா வண்ணம், நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறது.”

இது முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தீர்மானமாகும். இது அண்ணா அவர்களுடைய வழிநின்று போடப்பட்ட தீர்மானமாகும். இது அண்ணா அவர்கள் வழிநின்று போடப்பட்ட தீர்மானம் என்பதற்கு ஒரு சான்று சொல்லவேண்டுமானால் இன்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் புண்ணுருட்டி திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சுக்களை யெல்லாம் தொகுத்து “Anna speaks in Rajya Sabha (1962-1966).” என்ற தலைப்பிலே ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்திலே 1966 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபாவிலே—டெல்லி மாநிலங்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

அவையிலே ஆற்றிய உரையிலே—அப்போது பிரதமராக இந்திரா காந்தி அவர்கள் வீற்றிருந்தார்கள்—அப்போது அவசர காலச் சட்டம், வெளிநாட்டுப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் போடப்பட்டு அது நீக்கப்படாத சூழ்நிலை—அப்போது அண்ணா அவர்கள் பேசுகிறார்கள் :

“This Government and those who are running this Government should not arrogate to themselves the monopoly of patriotism and consider that others do not have patriotic instincts at all. Therefore I would demand of this Government that they should forthwith lift this emergency and this D.I.R. and release those who are kept in jail for long number of years. And unless and until they do that they would not have a claim to decency and democracy.”

‘இந்த அரசும், அரசை நடத்துவோரும் தான் தேசப் பற்றுள்ளவர்கள் என்றும் மற்றவர் தேசப்பற்று இல்லாதவர் என்றும் நினைக்கக் கூடாது. எனவே, மத்திய அரசு உடனடியாக நெருக்கடி நிலையை நீக்கியும், பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அகற்றியும் சிறையில் நீண்ட நாட்களாக இருப்போரை விடுவிக்கவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையேல் அவர்கள் நாகரீகமான ஜனநாயக வாதிகள் என்று கூறிக் கொள்ள முடியாது. என்று அண்ணா அவர்கள் 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்த, இவ்வளவு கொடுமைகள் இல்லாத, அந்த அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று மாநிலங்கள் அவையிலே வாதாடினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணா அவர்கள் வழியிலே நின்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்ட பிறகு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய செயற்குழுவைக் கூட்டி அவசர கால நிலை குறித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

“அரசியல் கட்சிகளாலும், மக்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற இந்தியக் குடியரசு சட்டத்தின் விதிகளின்படிதான் அவசரகாலச் சட்டம், அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டோ அல்லது மக்களின் மீது புதியதொரு சட்டத்தைத் திணித்தோ எந்தச் சட்டமும் சர்வாதிகார முறையில் அமலாகவில்லை. எனவே, இன்று சர்வாதிகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது என சில கட்சிகள் சொல்வதை இந்தச் செயற்குழு ஏற்றுக் கொள்ளாததோடு கண்டிக்கவும் செய்கிறது.”

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி],

1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 11-12 ஆகிய நாட்களில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அவசர காலச் சட்டத்திற்கு நியாயம் கற்பிக்கின்ற முறையில் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அவசரகாலச் சட்டம் எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை அட்டர்னி ஜெனரல் திரு. நிரண் டே அவர்களே, ஒரு நீதிமன்றத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(முற்பகல் 11-00)

“விரும்பியவரைக் காவலில் வைக்கவும், விரும்பியவரைக் கொல்லவும், பட்டினி போட்டுச் சாக அடிக்கவும் அவசரச் சட்டம் அதிகாரம் அளிக்கிறது. அதற்கு மாற்று நிவாரணமே இல்லை” என்று இந்தியப் பேரரசினுடைய அட்டர்னி ஜெனரல் நிரண் டே நீதிமன்றத்திலே வாதாடினார்கள்.

அப்படிப்பட்ட அவசரக் காலச் சட்டத்தைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்துத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நெருக்கடியை ஆதரித்தது.

ஆனால் அண்மைக்காலத்திலே எனக்கு ஒரு ஆறுதல். ஏனென்றால், இப்பொழுது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு பெரிய நீதிபதியே அறிவுரை கூறியிருப்பதாக நான் கருதுகின்றேன். அந்த அறிவுரையில் அந்த நீதிபதி சொல்கிறார்—“1967-லேயே தமிழக மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை முழுமையாக நிராகரித்து விட்டார்கள். இன்னும் காங்கிரசில் ஒரு கோஷ்டிதான் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், மீண்டும் இந்திரா காங்கிரசுக்கு உயிர் அளித்தால் அது ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்தி விடுமென்றும் தமிழக மக்கள் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அந்தக் கட்சியிடத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது தனி நபர் சர்வாதிகாரத்திற்கு வழிவகுத்து, மக்கள், உரிமைகளை இழந்து பரதவிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிடும். மீண்டும் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருமானால் ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்தப் போராடியவர்களையும், நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்குப் போராடியவர்களையும்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

அச்சமற்ற வாழ்க்கைக்காக வாதாடியவர்களையும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில் அது ஈடுபடவே செய்யும். 'நெருக்கடி நிலை' என்கிற தீய சொப்பனத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதே ஒரு பயங்கரமான அனுபவம். உரிமை பறிக்கப்பட்ட சூழலை எண்ணிப் பார்த்தாலே உணர்ச்சிகள் செயலற்றுப்போகின்றன. ஆகவே தமிழக வாக்காளர்கள் ஒருபோதும் இனிமேல் இந்திரா காங்கிரசுக்கு வாக்களிக்கமாட்டார்கள்”.

திரு. துரை. முத்துசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, இந்திரா காங்கிரஸ் என்று அல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மீண்டும் காங்கிரஸ் தலையெடுக்க விடக்கூடாது என்று இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் பேசியநேரத்தில் அதற்குப் பதிலளித்து நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாசிமுத்து அவர்கள் நேற்றையதினம் அதே பாணியிலே தங்கள் பதிலை வழங்கினார்கள். நான் அந்தச் சொற்களுக்குள்ளே புகுந்திட விரும்பவில்லை. அந்தக் கருத்தைத்தான் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவசர காலச் சட்டத்தை ஆதரித்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதோ அந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு இந்தியாவில் நடைபெற்றது ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சிதான், இந்தியாவில் நடைபெற்றது நீதித்துறையையும் சுதந்திரத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு ஆட்சிதான், மீண்டும் அதே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக்கு வருவார்களேயானால் அச்சமற்ற வாழ்க்கைக்காக வாதாடியவர்களையும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவே செய்வர், நெருக்கடி நிலை என்ற தீய சொப்பனத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதே ஒரு பயங்கர அனுபவம்—இப்படிச் சொன்னவர் யார் என்றால் நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே. என். முதலியார் அவர்கள்—நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது என்றால் 9-6-1977 அன்று. ஜூன் திங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதாரம் என்னவென்றால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அண்ணா பத்திரிகையிலேயே அந்தக் கட்டுரை வெளியாகி இருக்கிறது. “நெருக்கடி நிலை என்ற தீய சொப்பனம்” என்று இன்றைய சட்டத் துறை அமைச்சரவர்கள், முதலமைச்சரவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் படித்துப் பார்த்த நேரத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம், நெருக்கடி நிலையைப்பற்றி ஒரு புதிய மாற்றம், நல்ல சிந்தனை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே நான் ஆறுதல் அடைகின்றேன்.

ஒரு முன்னாள் நீதிபதி தன்னுடைய கருத்தை அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லி எந்த அளவிற்கு அவசரகாலச் சட்டத்தால் நீதித்துறை பாதிக்கப்பட்டது, எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டன என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்காக வாதாடியதற்காக, ஏற்கனவே அவசர நிலைக் காலத்திற்கு ஆதரவாகத் தீர்மானம் போடப்பட்டிருந்தாலும், அப்படித் தீர்மானம் போடப்பட்டது தவறு என்று உணரத் தக்க அளவில், அந்தத் தீர்மானம் எதை ஒரு நல்ல கனவு என்று கருதிக் கொண்டிருந்ததோ, நல்ல எதிர்காலத்திற்கான ஒரு வழி என்று கருதிக்கொண்டிருந்ததோ அதை, “அல்ல அல்ல ஒரு தீய சொப்பனம், கெட்ட கனவு”, என்று அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொன்ன இன்றைய சட்ட அமைச்சரவர்களை நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகப் பாராட்டப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆட்சியை எந்த வகையிலே கலைத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கே நெடிய வாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31 ஆம் தேதி மாலை ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது வரையிலே தமிழகத்திலே கவர்னராக இருந்த மேதகு கே. கே. ஷா அவர்களுக்கு அந்தச் செய்தி தெரியுமா என்றால் தெரியாது. அரசியல் சட்டம் 356-வது பிரிவின்படி கவர்னர் ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டும். அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது மத்தியிலே உள்ளவர்கள் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் 1976-ம் வருஷம் சனவரி திங்கள் 31-ம் நாள் காலையில், அவர் கிண்டியிலே உள்ள காந்தி மண்டபத்திலே பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காந்தியடிகளுடைய அடிச்சுவட்டை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

யொட்டி நடைபெறுகிற அரசு என்று பாராட்டிப் பேசுகிறார். ஆனால் மாஸியிலே ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பற்றி கவர்னராக இருந்த கே. கே. ஷா அவர்கள் பல விபரீதமான அறிக்கைகளைத் தருகிறார். ஊழல் உள்ள அரசு, நிர்வாகத்திலே குறுக்கிட்ட அரசு, பண்பற்ற அரசு என்கின்ற வகையிலேயெல்லாம் அன்றைய கவர்னர் அறிக்கை வெளியிடுகிறார். ஆனால் நடந்தது என்னவென்று கருதப் படுகின்றதென்றால், இங்கிருந்து அவர் அனுப்புகிற அறிக்கை கூட டெல்லியிலே உள்துறை அமைச்சகத்திலே தயாரிக்கப்பட்டு அதற்கு முன்னே, ஆட்சியைக் கலைத்துவிட்டு அதன் பிறகு ஆளுநரிடத்திலே கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள்; அல்லது பிரகடனப்படுத்துவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்தான். . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு கவர்னரைப் பற்றி அவர்பேரிலே ஒரு குற்றம் சுமத்தக்கூடிய வகையிலே அவர் செயல்படாமல் இருந்தார் என்ற வகையிலே குற்றம் சாட்டினால், அது சரியானதல்ல.

* திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்படியெல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே கூட இப்பொழுது பேசப்படுகிறது. அந்த விவகாரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது பேசப்படுகிறது என்பது மாத்திரம் அல்ல, நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது உள்துறை அமைச்சர் கரண் சிங் அவர்களிடத்திலே கூட அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த விவரங்களை ஆராய்ந்து கண்டு பிடிப்பதாக, அதுபற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பதாக உள்துறை அமைச்சர் கூட என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார். எனவே தான் சொல்கிறேன், இப்படி ஒரு ரிப்போர்ட் ஏற்கனவே உள்துறை அமைச்சகத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு, ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு கையெழுத்து வாங்கப்பட்டது என்பது என்னுடைய புகார். அதை உள்துறை அமைச்சகம் கவனிக்க வேண்டுமென்பது எங்களது கோரிக்கை.

கலைத்ததற்கு முக்கியமான காரணத்தை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டாமா? விசாரணைக் கமிஷன் இருக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு அரசு இயங்கினால் உண்மை வெளி வருமா? எனவே விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க வசதியாக

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அரசைக் கலைத்து விட்டோம், அல்லது கலைத்து விட்டார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வாதத்தையே கொஞ்சம் நீட்டிப் பார்த்தால் இப்பொழுது கர்நாடக மாநிலத்து முதலமைச்சர் மாண்புமிகு தேவராஜ் அர்ஸ் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திரத்து முதலமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கல் ராவ் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முதலமைச்சர்கள் பதவியேற்றிருக்கிற மாநிலங்கள். ஆனால் அந்த மாநில அரசுகள் விசாரணைக் கமிஷனுக்காகக் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், கலைக்கப்படவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல, அவரவருக்கு என்று ஒன்று ஏற்பட்டால் தான் உரிமை முழக்கங்கள் எல்லாம் வருகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சரியா என்று நான் விவரங்களைச் சொல்லி விவாதத்தை விரிவாக்க விரும்பவில்லை.

சில புகார்கள் குடியரசுத் தலைவரிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டு, அவைமீது விளக்கம் கேட்டு, பிரதமர் அவர்கள் தமிழக அரசுக்கு அப் புகார்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். அப்படி அனுப்பி வைத்த நேரத்திலே நான் அதற்கான விளக்கங்களை அனுப்பிவிட்டு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட தேதி 14-12-1972. அதில் என்ன குறிப்பிட்டேன் என்றால், “... நம் அரசியல் சட்டத்தின் அமைப்பு ஒற்றையாட்சி முறையில் அன்றி கூட்டாட்சி முறையில் உள்ளது. மாநில உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொன்றும் மத்திய அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையின்றி, வரம்புக்குட்பட்ட தன்னுரிமையுடன் இயங்குவதாகும்.

மாநில அரசின் அமைச்சரவை அம்மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவைக்குப் பொறுப்பானது என்ற முறையில் இயங்குகிறது. இதுவே “பார்லிமென்டரி” சனநாயக முறையாகும், கூட்டாட்சி அமைப்பின் சாரமுகமாகும் என்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள். மேலும், மாநில அமைச்சரவை மத்திய அமைச்சரவைக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்குவதாக அரசியல் சட்டத்தில் எங்கும் கூறப்படவில்லை. எனவே, மத்திய அரசு நியமிக்கும் விசாரணைக் குழுவிற்கு மாநில அமைச்சரவையைக் கட்டுப்பட செய்யும் முயற்சி நம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1977 ஜூலை 15]

அரசமைப்பு முறைக்கு ஒவ்வாத செயலாகும் . . .”
இது நான் எழுதிய கடிதம் ஆகும்; மிகுந்த கண்டனத்திற்கு
ஆளாகிய கடிதம்.

(முற்பகல் 11-10).

ஒரு மாநிலத்தினுடய முதலமைச்சர் இவ்வளவு ஆணவத்தோடு
மத்திய அரசுக்கு ஒரு மடல் எழுதுவதா என்றெல்லாம் எதிர்க்
கட்சிக்காரர்கள் மார். தட்டிக் கேட்ட காலம்--கர்நாடக முதல்வர்
தேவராஜ் அர்ஸ் உட்பட அவரது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்
உட்பட அனைவரும் மார். தட்டிக் கேட்ட காலமது.

ஆனால் இன்றைக்கு இதே தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் மீது
விசாரணைக் கமிஷன் அறிவிக்கப்பட்டதும், திரு. மொரார்ஜி
தேசாய்க்கு—இந்தியப் பிரதமருக்கு—அவர் என்ன கடிதம் எழுதி
யிருக்கிறார்? மே மாதம் 13 ஆம் தேதி—4,000 வார்த்தைகள்
கொண்ட கடிதமாம்—பத்திரிகைகள் எல்லாம் புகழ்ந்து பாராட்டு
கின்றன. கருணாநிதி எழுதினால்தான் வார்த்தைகளை எண்ணிக்கூட
அல்ல. வாசகங்களைப் பற்றியே கூடக் கண்டனங்கள். இப்போது
வார்த்தைகளையே எண்ணிக் கூட பத்திரிகையில் போடுகிறார்கள்.
4,000 வார்த்தைகள் கொண்ட மிக விரிவான கடிதத்தை மொரார்ஜி
தேசாய்க்கு—இந்தியப் பிரதமருக்கு தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள்
எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படிக்க
விரும்புகிறேன்.

“மாமூல் சூழ்நிலையில் ஒரு மாநிலத்தில் இயங்கும் மந்திரி
சபை சட்டசபையில் பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவைப்
பெற்றிருந்தால் மாநில அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட விஷயங்
களில் மாநில அரசின் மீது மத்திய அரசு கட்டுப்பாடு கொள்ள
முடியாது”, என்று அர்ஸ் கடிதம் கூறுகிறது. மாநில சட்ட
சபைக்குப் பொறுப்பான மந்திரி சபையின் செயல்கள்மீது கட்டுப்
பாடு செலுத்த மத்திய அரசு அதிகாரம் பெற முடியாது. மாநிலத்
தின் எக்போக அதிகார வரம்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில்
மத்திய அரசு நீதி விசாரணை நடத்துவது அனுமதிக்கப்பட்டால்.
அரசியல் சாசனம் கூறும் சமஷ்டி அமைப்பை அழிப்பதாகிவிடும்.
அந்த நிலையில் அரசியல் நிர்ணய சாசனம் நேரடியாகத் தடுப்பதை
மறைமுகமாக மத்திய அரசு செய்தாக வேண்டும்.

அர்ஸ் அவர்கள் எடுத்து வைத்த அந்த அருமையான வாதத்
திற்கு இன்று அட்வகேட் ஜெனரலாக இருக்கும் வி. பி. இராமன்
அவர்கள்தான் வாதாடுகிறார் என்று கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சி

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அடைந்தேன். ஏனென்றால் அவரேதான் மத்திய சர்க்கார் நம் மீது அமைத்த கமிஷன் நியாயம்தான் என்று வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் வழக்கறிஞர்கள் இந்தத் தரப்பிலும் வாதாடலாம்; அந்தத் தரப்பிலும் வாதாடலாம். நான் அதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. நான் செய்தியைத்தான் சொல்கிறேன்—விமர்சனம் செய்யவில்லை.

அர்ஸ் கொடுத்திருக்கிற வாக்குமூலம் சரியானதுதான்—அவர் எழுதிக்கொடுத்த வாக்குமூலம் சரியானதுதான் என்று நம்முடைய அட்வகேட் ஜெனரல் வி. பி. இராமன் அவர்கள் அர்ஸ்ஸுக்காக வாதாடுகிறார் என்ற செய்தியைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அன்றில்லாவிட்டாலும் இன்றைக்காவது மாநில உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசுகிற ஒரு அட்வகேட் ஜெனரல்—ஒரு வழக்கறிஞர் தமிழகத்திலே இருந்து கர்நாடகத்திற்குச் செல்கிறார் என்கிற நேரத்தில்—இந்திய நாட்டிலேயே மாநில உரிமைகளுக்காகப் போராடுகின்ற வலிமையும் திறமையும் படைத்த ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடுதான் இருக்கிறது என்பதை எண்ணி எண்ணி நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

அரசு கலைக்கப்பட்டது—பிறகு, விசாரணைக் கமிஷன்—வழக்குகள்—சென்னைச் சிறைச்சாலை சித்திரவதைகள் இத்தனையும் நடைபெற்றன. இவைகளெல்லாம் 17 மாதக் கொடுமைகள்.

சென்னை சிறைச்சாலையிலே என்னென்ன நடைபெற்றன என்பதை எல்லாம் ஆராய ஒரு குழு இப்போது தனது பணியை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நாட்டுக்குத் தெரிந்த காரியங்கள் தான்.

நமது முதலமைச்சரவர்கள் டெல்லிப் பட்டணத்திற்கு . . .

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உரையில் குறுக்கிடுவதற்காக அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரு விளக்கத்தை மாத்திரம் இந்த மன்றம் உங்கள் மூலம் பெறவேண்டுமென்று கருதி ஒரு விளக்கத்தை நான் அவரிடத்திலே பெற முயலுகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் அவசர நிலை பிரகடனப் படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1977 ஜூலை 15]

பற்றியும் அதற்குப் பின்னாலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பற்றியும் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து 1976 ஆம் ஆண்டு சனவரி 31 ஆம் தேதி நிசுழ்ச்சிக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அப்பொழுதிருந்த அரசைக் கலைத்த நிகழ்ச்சிக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். இடையிலே 7 மாத காலத்தை அவர்கள் தாண்டி விட்டார்கள். அந்த 7 மாத காலத்திலே என்ன நடைபெற்றது என்று அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை மிகக் கடுமையாக அண்ணா அவர்கள் வழியிலே நின்று எதிர்த்த ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டிய அவர்கள்தான் அதற்குப் பின்னாலே ஆட்சியிலே 7 மாதங்கள் இருந்தார்கள்.

அந்த அவசரநிலைப் பிரகடனம் தந்த உரிமைகளை வைத்துக் கொண்டு 7 மாத காலத்தில் அவர்கள் எப்படி ஆட்சி நடத்தினார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்தார்கள், யார், யாரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை வற்புறுத்தினார்கள், யார் யாரைக் கைது செய்ய அதிகாரிகள் மறுத்தார்கள் என்பது போன்ற தகவல்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. அந்த 7 மாதகால ஆட்சியில் அவசர நிலையை ஒத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள், யார் யாரை கைது செய்தார்கள், யார், யாரைக் கைது செய்ய விரும்பினார்கள்; அப்படிக்கைது செய்ய ஏன் அதிகாரிகள் மறுத்தார்கள் என்ற தகவல்களை எல்லாம் பேரவைத் தலைவர் மூலம் இந்த மன்றத்திற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவித்தால் அது உதவியாக இருக்கும். (ஆரவாரம்).

திரு. மு. கருணாநிதி: விளக்கம் கேட்டதற்கே இவ்வளவு பெரிய ஆரவாரமா? தலைவரவர்களே, ஏழு மாதகாலத்தை விரிவாகச் சொல்வதற்கு நீங்கள் எனக்கு நேரம் அளிக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் ஒன்று இரண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

7 மாத காலத்தில் இங்கே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அவசர காலச் சட்டத்தை எதிர்த்துக் கொண்டே தான் இங்கே இருந்தது. அது மாத்திரமல்ல. அவசர காலச் சட்டத்தை எதிர்த்துக்கொண்டு இருக்கிற ஆட்சி இங்கே இருக்க

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

லாமா என்று சட்டமன்றத்திலே கூட கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வில்லை என்ற பெயரால் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டது.

நான் அப்போது அளித்த பதிலுரைதான் 'வாளும்கேடயமும்' என்ற தலைப்பில் தமிழிலும், "ஸ்வோர்டு அண்ட் ஷீல்ட்" என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. அந்தப் புத்தகம் கூட குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சிக்குப் பிறகு பறிமுதல் செய்யப் பட்டு விட்டது.

அப்படிப் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட புத்தகம், என்ன புத்தகம் என்றால், சட்டசபையில் ஒரு முதலமைச்சர் ஆற்றிய உரை; மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்தப் பறிமுதல் உத்தரவை ரத்து செய்து, அந்தப் புத்தகம் வெளியே வர அனுமதிப்பார்களானால், அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அதிலே இருக்கிறது என்று நான் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: நான் வெளியிடப்பட்ட வரலாற்றைக் கேட்கவில்லை. இப்போது நீங்கள் சொன்னீர்களே ஆளுநர் அவர்கள் இடத்தில் எப்படி எப்படி எல்லாமோ கையெழுத்து வாங்கிவிட்டார்கள். இப்போது அந்தத் தகவலை சொல்ல உரிமை இருக்கிறது என்று, அப்படி 7 மாத காலத்திலே மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை உங்கள் மூலம் சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர்களே, நெருக்கடி நிலை பற்றி விவாதிப்பது என்றால், 17 மாதம் அல்ல, அதற்கு முன்பு இருந்த 9 மாதத்தையும் சேர்த்து விவாதிக்க தாங்கள் இந்த அவையிலே பட்ஜெட் நேரத்திலே ஒரு மூன்று மணி நேரத்தை ஒதுக்கித் தருவீர்கள் என்றால், நம்முடைய அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் அது பற்றிக் கலந்து ஆலோசித்து ஒதுக்கித் தந்தால், வசதியாக இருக்கும். அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் முடிவு எடுத்து, விவாதிக்க நேரம் ஒதுக்கினால் அந்த விவாதத்தை நடத்தலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் இரண்டாம் தேதி அன்று உள் துறை அமைச்சர் சரண்சிங் அவர்களைச் சந்தித்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்துள்ளது. அப்போது திரு. சரண்சிங் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னதாகவும் தகவல் சொல்லப்பட்டதாக செய்திகள் வந்துள்ளன. நெருக்கடி நேரத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் நடைபெற்ற அக்ரமங்கள், அதிகரமங்கள் பற்றி உள் துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் குறிப்பிட்டு அவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்ததாகவும் இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசுக்கு எந்தவிதமான உதவியையும் மத்திய அரசு வழங்கும் என்று கூறியுள்ளார் என்று ஆங்கில ஏடுகள் அனைத்திலும் வந்த செய்தியாகும்.

அதை நான் படித்து இருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, ஒரு சீனியர் அதிகாரியின் தலைமையில் அதிகாரிகளின் துணையோடு அமைக்கப்பட்டுள்ள 'ஷா கமிஷன்' இந்த அத்து மீறிய நடவடிக்கைகள் பற்றி 'ஷா கமிஷன்' விசாரணை செய்ய கோஆர்டினேட் செய்வது என்ற தன்மையில் குழுக்களை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அமைத்து, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு எப்படியெப்படி அனுப்பவேண்டுமென்று மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கூறி இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் செய்திகள் வந்துள்ளன.

இந்தக் குழுக்கள் பொதுமக்களிடத்திலிருந்து வரும் புகார்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து, பார்த்து எவை எவை ஷா கமிஷனின் ஆய்வுக்கு செல்ல வேண்டியவை என்கிற கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து தெளிவான புகார்களை மாநில குழுக்கள் மூலம் பெற்று ஷா கமிஷனுக்கு மாநில அரசுகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் நான் செய்தி பார்த்தேன். அதனுடைய உண்மையான தகவல் அரசிடம் இருப்பதால் நாங்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. மாநிலங்கள் ஷா கமிஷன் விசாரணையில் ஒத்துழைப்பது தவிர்க்க முடியாதது ஆகும் என்று உள் துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் குறிப்பிட்டு இருப்பதாகவும் ஏடுகளில் செய்தி பார்த்தேன்.

அதற்கு ஏற்ப அரியானாவில் இரண்டு விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டு அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விசாரிக்கப் போவதாகவும் அறிகிறோம். அதே போல் உத்திரப் பிரதேசத்திலும்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இரண்டு விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டு அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விசாரிக்க இருப்பதாகவும் எடுகளின் மூலம் அறிகிறோம்.

(முற்பகல் 11-20).

இங்கே கூட, ஆளுநர் ஆட்சியிலே, மேதகு பட்வாரி அவர்களாலே, சென்னை சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய கொடுமைகள் பல இருக்கின்றன. அக்ரமங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக்குழு சென்னைச் சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளுக்காக மாத்திரம்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள், திரு. சரண்சிங் அவர்கள் கூறிய அந்த வேண்டுகோளை ஏற்று அப்படிப்பட்ட குழுக்களை இங்கே அமைப்பார்களேயானால் நிரம்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறிய சிறிய விவகாரங்களில் எல்லாம், அதிகார வர்க்கத்தினர் செய்த கொடுமைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவற்றைப்பற்றி எல்லாம் மேலவையில் பல உறுப்பினர்கள் மற்றும் மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலவையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

பாடப் புத்தகங்களிலெல்லாம், நாம் பல ஆண்டு காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகின்ற கருத்துக்களை கடந்த கால கழக ஆட்சியில் மாணவர்கள் உள்ளத்தில் பதியத்தக்க கையிலும், ஒரு சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கம் மாணவர்களுக்கு வரவேண்டும் என்கிற, எண்ணத்தோடு வெளியிடப்பட்ட பாடங்களெல்லாம் இந்த ஓராண்டுக் காலத்திலே அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியார் வழி -- பேரறிஞர் அண்ணா பாதை என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். நான் இந்த அரசைக் குறை கூறவில்லை.

பதினேழு மாத காலத்திலிருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் 1976-ம் ஆண்டு முதல் பதிப்பு என்று வெளியிடப்பட்ட பத்தாம் வகுப்பு தமிழ்ப் பாட புத்தகம். அதிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெரியாரைப்பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அந்தக் கட்டுரை அந்தப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதிலே யாருடைய மனமும் புண்படாத வகையில் பெரியாரைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டுமோ — சமுதாயத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டுமோ — தன்மான உணர்வு எப்படித் தழைத் தோங்க வேண்டும் என்பது குறித்து என்ன சொல்ல வேண்டுமோ, அடித்தளத்து மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு எப்படிப் பாடுபட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமோ — எப்படி தமிழகம் பகுத்தறிவுபுரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அவைகளை அண்ணா அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுரையுடன் 76 ஆம் ஆண்டு ஒரு புத்தகம் போடுகிறார்கள். 77 ஆம் ஆண்டிலே அந்த தமிழ் பாடப் புத்தகம் மாணவர்களுக்கு இருந்திருக்கக்கூடாதா? இல்லை.

உதயசுந்தரம்

ஏன் புதிதாக வேறொரு புத்தகம் போட்டார்கள் என்றால் அந்தப் பாடத்தை மாத்திரம், பெரியாரைப் பற்றி அறிஞர் அண்ணா எழுதிய அந்தப் பாடத்தை மாத்திரம் தனியாக எடுத்தால் தெரிந்துவிடும் என்பதற்காக அந்தப் புத்தகத்தையே தூக்கி எறிந்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக புதிய புத்தகம் போட்டார்கள். அதற்கு எத்தனை லட்சம் செலவாயிற்றே? 10 ஆம் வகுப்பிற்கு புதிய தமிழ் பாடப் புத்தகம் தயாரித்தார்கள். அதில் நாலு ஐந்து கட்டுரைகள், மிக முக்கியமானவை. நமச்சிவாய முதலியாரைப் பற்றிய கட்டுரை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதிய கட்டுரை, பேரறிஞர் அண்ணா பெரியாரைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை இவை அத்தனையும் அகற்றிவிட்டு அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இது அக்கிரமமா, கொடுமையா என்று கேட்பீர்களேயானால் இது சமுதாயத்திற்குச் செய்யப்பட்ட கொடுமை.

எதிர்காலத்திலே தமிழ்நாட்டு மாணவன், தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றை உணர்ந்து தமிழகத்திலே பெரும் தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளை மறந்து, அவன் அடிமைப்புவூவாக ஆகவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் தலையெடுப்பதே தவறு என்கிற எண்ணத்தோடு அந்தப் பாடப் புத்தகம் மாற்றப்பட்டதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். இவைகள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலவையிலே முதல்வர் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் அண்ணா எழுதிய அதே கட்டுரையை இன்றொரு அனுபந்தமாக அச்சடித்து அதே புத்தகத்தில் இணைக்க உத்தேசித்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்றாலும் கூட, மாற்றப்பட்டது ஏன் என்பதை விசாரித்து அறிந்து அப்படிப் பட்ட மாறுதலுக்கு காரணமான அதிகாரவர்க்கத்தினர் யார் என்பதைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பதினேழு மாத காலத்தில் நடைபெற்ற கொடுமைகளை வரிசைப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டுமானால் காலம் போதாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை நிலையமே சோதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது, வருமான வரி சோதனைக்கு. வேறு எந்தச் சோதனைக்கும் அல்ல. வருமான வரி அரசியல் கட்சிகளுக்கு இல்லை என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட வருமான வரிப் பிரச்சினையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைச் சிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலகம் அன்பகம் ரெயிட் செய்யப்பட்டது. கணக்குகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அதுமாத்திரம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மினிட்ஸ் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு நடந்த பொதுக்குழு கூட்ட நடவடிக்கைகள், செயற்குழு கூட்ட நடவடிக்கைகள் புதுப் புத்தகங்களில் எழுதப்படுகின்றன. பழைய புத்தகங்கள் எங்கவிடத்தில் இல்லை. இது ஒரு கட்டத்தில், நெருக்கடி காலத்தில் அதிகாரவர்க்கம் நடந்துகொண்ட முறையாகும்.

என்னோடு யார் யார் நான்கு நாட்கள் காரில் வந்தாலும் ஐந்தாம் நாள் மிசா கைதியாக கைது செய்யப்படுகிற பரிசு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் இரண்டு நாட்கள் என் காரில் என்னுடன் வந்தார்கள். அடுத்த நாள் அவர் மிசா கைதியானார். முன்னாள் மேயர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இரண்டு நாட்கள் என்னுடன் காரில் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி, தென் சென்னையைச் சேர்ந்த திரு. டி. ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் என்னோடு இரண்டு நாட்கள் காரில் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி. திரு. சுருளி வேல் இரண்டு நாள் வந்தார்கள். மறுநாள் மிசா கைதி.

கழகத்தின் வழக்கறிஞர் திரு. கணபதி அவர்களது வீடு சோதனையிடப்பட்டது. எதுவும் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் சில டாக்குமெண்டுகள் கிடைத்திருப்பதாக, எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஸி.பி.ஐ. விசாரணை நடைபெற்றது. முரசொலி அலுவலகம் காலை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

9 மணி முதல் இரவு 1 மணி வரை சோதனையிடப்பட்டது. எனக்கு எதிராகப் பொய் சாட்சி சொல்லவில்லை என்பதற்காகப் பல பேர்கள் மிசா கைதிகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள். வேடிக்கைக்கு சொல்கிறேன், என்றாலும் வேதனையோடு சொல்கிறேன்.

நான் தலைமைப் பதவியில் இருக்கக்கூடாது என்று சில பேர் அறிக்கைவிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையை மறுத்து தந்திகள் வந்தன. 14—3—1976 அன்று திரு. செபாஸ்டியன் என்பவர் எனக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்தார். தந்தி வாசகம் என்ன தெரியுமா?

“We condemn S.S.R. statement. You are our esteemed Leader for ever.”

“நாங்கள் ராஜேந்திரன் அறிக்கையைக் கண்டிக்கிறோம். நீங்கள் தான் எங்களுக்கு என்றைக்கும் தலைவர்” என ஒரு தந்தி கொடுக்கிறார். அதற்குரிய கட்டணம் 6 ரூபாய் 50 காசைக் கட்டிவிட்டார். 14 ஆம் தேதி தந்தி கொடுக்கப்பட்டது. 19 ஆம் தேதி அவருக்கு அண்ணாசாலை டெலிகிராபிக் சூப்பர்வைசரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. என்ன தெரியுமா? அந்தத் தந்தி அபிஜக்ஷணபிள் (Objectionable), அந்தத் தந்தி ஆட்சேபகரமானது. ஆகவே, உங்கள் பணத்தைத் திரும்பி வாங்கிப்போங்கள் என்று பணத்தைத் திரும்பிக் கொடுக்கிறார்கள். “உங்களையே தலைவராக ஏற்றுக் கொள்கிறோம்” எனக் கொடுக்கப்பட்ட தந்தி நெருக்கடி நேரத்தில் ஆட்சேபகரமானது. ஐந்து நாள் கழித்து, அந்த அதிகாரி தந்தி கொடுத்தவரை திரும்ப அழைத்து பணத்தைத் திரும்பிக் கொடுக்கிறார்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் இருந்து ஒருவர் 13—3—1976 அன்று தந்தி கொடுக்கிறார்.

‘Lakhs and lakhs of volunteers like myself have got absolute confidence and faith in your leadership. Please continue to guide and lead us. Don't get disheartened by some betrayals and some traitors.’

“நீங்கள் மனம் தளராமல் இருங்கள். உங்கள் பின்னால் நாங்கள் இருக்கிறோம்” என கழகத்தின் செயல்வீரர்கள் என்ற முறையில் தந்தி கொடுக்கிறார். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். கழகத் தொண்டர். பன்னீர்செல்வம் என்பது பெயர். அன்று மாலையே அந்தத் தந்தி பற்றி விசாரிக்கிறார்கள். மறுநாள் அந்த வழக்கறிஞர் கைது செய்யப்படுகிறார்.

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மன்னார்குடி நடராசன் — என்னிடம் 30 கோடி ரூபாய் இருப்பதாக டெல்லியிலேயே இருந்து நோட்டீஸ் அச்சடித்துக் கொடுத்தார்களே—அதற்காக மன்னார்குடி நடராசனை அழைத்து, நாகப்பட்டினம் காவல் நிலையத்தில் வைத்து சித்திரவதை செய்து, 'எங்கே தங்கம், எங்கே தங்கம்' கொடுத்திருக்கிறார் என்று கேட்டு அவர் 'இல்லை இல்லை' என்று சொல்லி, மறுத்த பிறகு அவரை விடுவித்திருக்கிறார்கள்.

சீர்காழியில் ஒரு கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். குமாரசாமி என்கிற நண்பர்—வெற்றிலை வியாபாரி—ஒரு நாளைக்கு ஐயாயிரம் டர்ன்ஸ் வரும்—தம் வீட்டிற்கு சாப்பிட அழைத்தார். நான் அப்போதே ஆபத்து வரும் என்று சொன்னேன். இல்லை வந்தே தீர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது எம்.எல்.ஏ. ஆக உள்ள சுப்ரவேலுவும் பூம்புகார் கணேசனும் என்னை வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர் வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு இரவு ரெயில் ஏறி நான் மறுநாள் சென்னை வருகிறேன். அடுத்த நாள் அந்த குமாரசாமி கைது செய்யப்பட்டு, கையில் விலங்கிடப்பட்டு சீர்காழி கடைத்தெரு வழியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். திருச்சி சிறைச்சாலையில் 9 மாத காலம் பூட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அதேபோல சேலத்தில் ஹால் மீட்டிங். அப்போது பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்த முடியாது. அந்த ஹால் மீட்டிங்கிற்கு திரு. ரத்தினசபாபதி தலைமை தாங்குவதாக இருந்தார். முதல் நாளே அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆலத்தம்பாடி எம்.எல்.ஏ. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் வீட்டுக்குச் சாப்பிடச் சென்றிருந்தேன். மறுநாள் அவர் மிசாவின் கீழ் கைது செய்யப்படுகிறார்.

ரெட் ஹில்ஸ்-ல் ஏழுமலை என்பவர், மீட்டிங் நடத்த அவர்களது மில்லைக் கொடுத்தார்கள். மறுநாள் அவர் மிசாவின் கீழ் கைது செய்யப்படுகிறார்.

குடந்தை தமிழ் மாறன் சகோதரி திருமணத்திற்குச் செல்கிறேன். திருமணம் கழிந்த மறுநாள் குடந்தை தமிழ் மாறன் கைது செய்யப்படுகிறார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

திண்டிவனத்திற்கு ஒரு திருமணத்திற்குச் செல்கிறேன். அங்குள்ள நகரச் செயலாளர் துரை வரவேற்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். முதல் நாளே அவர் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

திருவாரூரில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறேன். நகரச் செயலாளர் என்னேடு பேசுகிறார். மறுநாள் அவர் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

விருத்தாசலத்தில் ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளச் செல்கிறேன். அந்த விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்த ராஜா என்பவர் முதல் நாள் மிஸாவில் கைது செய்யப்படுகிறார்.

இதைவிட பெரிய அக்கிரமம் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திருச்சி சிறைச்சாலையில் நடைபெற்றது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் எனக்கும் சந்தேகம் இருந்தது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது என்று இதைச் சொல்கிறேன். சுப்பிரமணியம் என்ற நண்பர். அரியலூரைச் சேர்ந்தவர். அவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவரையும் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள், மிஸா கைதிகளில் ஒருவராக, ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு, அவர் எழுதியிருக்கிறார். நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று. என்னை ஏன் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள் என்று கேட்டு எழுதியிருக்கிறார். அதற்குப் பதில் வரவில்லை. சிறைக்குள்ளே வந்ததுதான் வந்து விட்டோம், இனி தி.மு.க. ஆகிவிடுவோம் என்று தி.மு.க. ஆக ஆகிவிட்டார். அவர் சிறைச்சாலைக்குச் செல்வதற்கு முன்னால் திருமண ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது. அந்தத் திருமணத்திற்காக அவர் பரோல் கேட்டிருக்கிறார். பரோல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இரண்டு நாட்கள். முதல் நாள் இரவு வரவேண்டும். மறுநாள் காலை திருமணம். அதற்கு மறுநாள் காலை திரும்பிவிட வேண்டும். சுப்பிரமணியம் போலீஸாரோடு செல்கிறார். முதல் நாள் இரவு போலீஸாரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். காலையில் திருமணம். அன்றிரவு முதல் இரவு. நிகழ்ச்சியை நாள் பார்த்து வைத்திருக்கிறார்கள், கொஞ்சம் வைதிகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள அவரது பெற்றோர்கள். சகோதரிகள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். போலீஸார் சொல்கிறார்கள். முதல் இரவு அன்று நாங்களும்தான் அந்த அறையில் இருப்போம் என்று போலீஸார் சொல்கிறார்கள்.

1977 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உரையில் நான் குறுக்கீடு செய்கிறேன் என்று அருள்கூர்ந்து கருத வேண்டாம். அவரே எண்ணிப் பார்க்க நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலிருந்து தொலைதூரத்திற்கு அவர்கள் அகன்று சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருச்சி 200 மைல்தான், தொலைதூரம் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : திருச்சிபற்றிச் சொல்ல வில்லை. இவ்வளவு புரியாமல் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க வில்லை. நான் ஆளுநர் உரைபற்றிச் சொன்னேன். (ஆரவாரம்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களது உரையில் நெருக்கடி நிலைபற்றி பேசவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை அவை முன்னவர் அவர்கள் அறியாமல் இருப்பதற்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்தைப் பற்றி தனியாக விவாதம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முன்னால் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நினைவுபடுத்திக்கொண்டு அவர்கள் மேலே தொடர்வது விரும்பத்தக்கதுதான் என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நானும் இந்தக் கட்டத்தோடு முடித்து விட்டு அடுத்த கட்டத்திற்கு வரலாம் என்று இருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணி நேரமாகிவிட்டது. அவர்களும் நீங்களும் பகிர்ந்து பேச நேரமில்லை. இன்னும் 15 நிமிடங்கள்தான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அரை மணி நேரம்தான் கொடுத்திருப்பேன், கணக்குப்படி பார்த்தால். அவர்களது நேரத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 15 நிமிடங்களில் முடித்துவிட்டால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறகு பேசுவதற்கு சரியாக இருக்கும். பிறகு வோட் எடுப்பு எல்லாம் இருக்கிறது.

[1977 ஜூலை 15]

திரு. மு. கருணாநிதி: ஆகவே, இந்த திருச்சி சிறைச் சம்பவத்தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்தக் குழு போட வேண்டிய அவசியத்தை அவர் உணர வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனெனில் 2 ஆம் தேதி கூட டெல்லியில் அவர்களிடம் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை யொட்டித்தான், ஆளுநர் அவர்கள் உரைமீது பொதுவாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்ற மரபு இருக்கிறது என்பதால் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாக இருப்பது, 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைத்து, அதன் மூலம் அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை போன்ற பிற உணவு தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய் போன்றவை. புளி, எண்ணெய் இதுபோன்ற இன்றியமையாத பொருட்களை வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டிருப்பது பாசாட்டுக்குரியதொன்றாகும். அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே 9,000 கடைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் சொஸைட்டிகள் மூலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கடைகள் ஆகும். இப்போது 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களில் கடைகள் திறப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரப் பட்டியல் புத்தகத்தைப் பார்த்தால், 17 ஆயிரத்து சொச்சம் ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் ஆயிரம் கிராமங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். 16 ஆயிரம் கிராமங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட சில விவரங்களை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை. ஏனென்றால் ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளைச் சொல்வதாக தொடக்கத்திலேயே நான் சொன்னேன். அந்தப் பொறுப்பின் காரணமாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு நியாயவிலைக் கடைக்கு மூன்று பேர்களாவது அலுவலர்களாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. ராகாவனந்தம் அவர்கள் விட மாட்டார்கள்.

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அப்படி மூன்று பேர்களை அதாவது ஒரு பேக்கர், ஒரு ஸேல்ஸ் மேன், ஒரு கேஷியர் என்ற வகையில் மூன்று பேர்கள், அந்த இடங்களுக்கான வாடகை முதலிய செலவும், சாமான்கள் வாங்கி விற்பதற்கான முதலுக்கான வட்டி இவைகளை எல்லாம் கணக் கிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், மொத்தம் ஒரு கடைக்கு மாதந் தோறும் ஆகின்ற நிர்வாகச் செலவு என்ற வகையில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயாவது ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்படி ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிற நேரத்தில் ஒரு நாளைக்கு 330 ரூபாய்க்காவது அந்த நியாயவிலைக் கடையிலே விற்பனை நடந்தால்தான் மாதம் சுமார் 10,000 ரூபாய்க்கு ஏறத்தாழ வியாபாரம் நடந்தால்தான் 10 சதவீத லாபம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட, ஒரு கடைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபத்தின் மூலமாக நிர்வாகச் செலவு கட்டுப்படியாக கூடிய நிலைமையை நாம் உருவாக்க முடியும். அதாவது ஒரு கடையில் நான் ஒன்றுக்கு 330 ரூபாய்க்கு விற்பனையாக வேண்டும். இதை நான் டிஸ்கரேஜ் செய்வதாக தயவு செய்து எண்ணக் கூடாது. இதை கணக்கிடுகின்ற நேரத்தில் ஒரு கடைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், 16 ஆயிரம் கடைகளுக்கு ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய், அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 18 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இந்த 18 கோடி ரூபாய் விற்பனை மூலமாக நாம் சடு செய்கிற நேரத்தில், ஒரு ஏழெட்டு கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடும். அப்படி துண்டு விழுந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முடிவோடு இந்த 16 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்க முன் வந்த இந்த அரசை நான் பாராட்டுவதோடு, இதிலே விட்டுப்போன 1,039 ரெவின்யூ கிராமங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சொன்ன ஆலோசனையை நிதித் துறையோடு கலந்து பேசி இந்த ஆயிரம் ரூபாய் நிர்வாகச் செலவை குறைப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகை காணவேண்டும்.

இப்போது இளைஞர் அணியிலிருந்து பல பேர்கள், 175 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமாக, மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் நிர்வாகச் செலவு என்பதை குறைத்துக்கொள்ள இயலுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் பாராட்டத்தக்க அம்சம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகரசபைகளின் தலைவர்களை மக்கள் நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பர் என்கின்ற ஒரு அம்சமாகும். இதை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒரு உறுப்பினர் கேட்டுக்கொண்ட போது, ஆளும்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், இதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் கருத்து என்ன என்று கேட்டார். அதற்கு நான் 15-ம் தேதி சொல்வதாக சொன்னேன். சொன்னபடி நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். 15-ம் தேதி என்று நான் சொல்வதாக சொன்ன வாக்குறுதியை நான் நிறைவேற்றிவிட்டேன். இக்கருத்தை நான் கொள்கை வடிவத்தில் வரவேற்கிறேன். இதில் உள்ள நடைமுறை சிக்கல்களை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில், இந்தக் கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் கழக ஆட்சியில், முதல் கட்டமாக ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது. அதை பரீட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு, அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி தலைவர்கள் தேர்தலைக்ளை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று யோசிக்கப்பட்டது. அது பரிசீலனையில் இருந்தது. அது புறக்கணிக்கப்பட்டதோ அல்லவோ கையாடப்படாததோ—ஆகாது.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும், மற்ற கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் இதிலுள்ள சங்கடங்களை சொன்னார்கள். ஒரு தலைவரை நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த ஒன்றியத்தில் பிற ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். இவ்விதம் உறுப்பினர்களான பிறகு தலைவர் மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவரை மாற்ற முடியாது. இந்தப் பிரச்சனை ஏற்படும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு கேள்வி எழாமல் இல்லை. ஏற்கனவே ஊராட்சி மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் இல்லையா என்ற கேள்வி எழாமல் இல்லை. ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை மிகக் குறைவான எல்லைகளைக் கொண்டவை. ஊராட்சி மன்றத்தில் நடைபெறுகின்ற நடைமுறையைப் பார்த்

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தால், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களே கூட, உறுப்பினர்களின் வீடுகளுக்கெல்லாம் போய் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது என்பது கிராமங்களில் இருக்கின்ற வழக்கமாக இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11:40)

ஆனால் யூனியன் நிலைமை அப்படியில்லை. தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஆனால், துணைத் தலைவரோ மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவருக்குப் பக்கத்திலே கவுன்சிலர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கும்போது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கும், துணைத் தலைவருக்கும் தகராறு ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாக முடியும். அந்த நிலையிலே இதுபோன்ற சிக்கல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து எப்படிப் பரிகாரம் காணலாம் என்று யோசிப்பதற்கு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு காரியமாற்றுவது சிலாக்கியமானது என்றே கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே, இந்த அரசு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகிகளை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது என்கின்ற அறிவிப்பைச் செய்வதற்கு முன்பு, அனைத்துக் கட்சியினரையும் கலந்துகொண்டு செய்வது நல்லது என்று கூறி கொள்கை வடிவிலே இதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே நான் வரவேற்கின்ற மிக முக்கியமான ஒரு அம்சத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந்தியைப் பொறுத்தவரையில், இரு மொழிக் கொள்கை உறுதியானது என்று உறுதிப்படுத்தி இருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதைச் சொல்வதில், உணர்ச்சி பூர்வமாக எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், எனக்கு ஒன்று அச்சமாக இருந்தது. இன்றைய தமிழக அரசின் நிதி அமைச்சரும், இந்த அவையின் முன்னவருமான திரு. மனோகரன் அவர்கள், இந்த தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்டவுடன், 10-3-1976 என்று கருதுகிறேன், டெல்லியிலே, பாராளுமன்றத்தில் பேசிய காலத்தில், தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்டது எவ்வளவு நியாயமானது என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறும் அளவிற்கு, என்னை எவ்வளவு கண்டிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கே உரிய அருமையான மொழியில்,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

அவருடைய பாணியிலே முழங்கிய அந்தப் பேச்சு ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'He' என்றால் கருணாநிதி 'He (Karunanidhi) raked up the Hindi issue. We are for Hindi. The Hindi language must flourish and must be nourished, for each and every language has a hoary tradition. But Karunanidhi very cleverly raked up the issue and said that the Central Government was imposing Hindi on the unwilling people of the South. By doing it, he thought that the people as well as the student community would rally behind him and give him full support. . . .'

என்று அன்றைக்கு இன்றைய அவை முன்னவரும் என்னுடைய அருமை நண்பருமான மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் திரு. மனோகரன் அவர்கள், அன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்திலே பேசியபோது "We are for Hindi" என்று சொல்லியிருக்கிறார். (பலத்த ஆரவாரம்).

திரு. துரைமுருகன்: *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதற்கு * * என்று சொல்வது? இதை சபை குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் நாடாளுமன்றத்தில் பேசும்போது, இந்தியை அகில இந்திய அன்றை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கின்றது என்று பேசியதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எனது முழுப் பேச்சை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பேச்சில் நான் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துச் சொன்னால் தான், எனது பேச்சின் நிறைவை இந்தப் சபை புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை நான் பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித்

தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் குறிப்பிட்டது, இந்தி மொழிக்கு நாங்கள் எதிரிகள் அல்ல என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, அனைத்து மொழிகளுக்கும் சம உரிமை உண்டு என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்கின்ற நோத்தில்,

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது. (முற்பகல் 11-40—11-45-ல் சில சொற்கள்.)

1977 ஜூலை 15]

[திரு. கி. மனோகரன்]

நீங்கள் இன்றைக்குச் சொல்லுகின்ற இந்தப் போக்கைப் பயன்படுத்தி திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே வைத்து, அதன் மூலம் ஒரு கிளர்ச்சியை, கொந்தளிப்பை, குழப்பத்தை உண்டாக்கி விடுவார் என்கின்ற கருத்தை அவைத் தலைவருக்கு எடுத்துச் சொன்னேன்.

(முற்பகல் 11-50)

இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன். நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள். நான் இதை பய உணர்ச்சியோடு சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சொல்லுகிறேன்— 'மாணவர்கள் தன் பக்கத்தில் அதன் மூலம் அணி திரண்டுவிடக் கூடும் என்று கருதுகிறார்,'

"But the discredited Chief Minister of Tamil Nadu has been rejected by the people of Tamil Nadu lock, stock and barrel.

என்று கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை அவரது நலன் கருதி விட்டது பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் எந்த நேரத்திலும், எந்தக் சந்தர்ப்பத்திலும் நான் இந்தி ஒன்றுதான் இந்தியாவை ஆளுகின்ற மொழி என்று சொன்னேன் என்று எனது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிரூபிப்பார்களானால் எந்தத் தண்டனைக்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மன்னிக்க வேண்டும். நான் அவை முன்னவர் அவை ஆங்கிலம் படித்தவன் அல்ல. 'நாங்கள் இந்திக்கு எதிரி அல்ல' என்ற கருத்தை எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் சொல்வதானால்— 'We are for Hindi' என்றுதான் சொல்லியிருப்பேன். என்னைவிட அதிக ஆங்கிலம் படித்தவர் அவர். அவர்— 'We are not against Hindi' என்று கூறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். சொல்லுவதில் முறைகள் இருக்கின்றன. அவர் பின்பற்றுகிற முறை அது; நான் பின்பற்றுகிற முறை இது.

திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் அப்படிப் பேசிய பிறகு எனக்கு வந்த பயம் எல்லாம் அன்று உள்துறை அமைச்சர்— நான் இங்கே பார்லிமென்ட் ப்ரொசீடிங்கை வைத்துக் கொண்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

டிருக்கிறேன்—பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள், இன்று அவை முன்னவராக இருப்பவரை அல்ல, அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மனோகரன் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார். மனோகரன் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக ஆங்கிலத்தில் பேசியதைத் தமிழில் சொல்லுகிறேன்—

“அவர் இந்திப் பிரச்சினையைத் தூண்டிவிட்டார். நாங்கள் இந்தியை ஆதரிக்கிறோம் (அல்லது) நாங்கள் இந்திக்காக இருக்கிறோம். இந்தி மொழி செழிப்பாக்கப் பாடுபட வேண்டும், வளர்க்கப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு புராதன மாபு உண்டு. ஆனால் கருணாநிதி மிகவும் புத்தசாலித்தனமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தூண்டி விட்டார். மத்திய அரசு, விருப்பமில்லாத தென்னக மக்கள் மீது இந்தியைத் திணிப்பதாகக் கூறினார். அப்படிச் சொல்வதால் மக்களும் மாணவர் சமுதாயமும் தனக்குப் பின்னால் ஒன்று திரண்டு முழு ஆதரவை அளிக்கிறதென்று அவர் நினைத்தார்”.

இவர் இப்படிச் குறிப்பிட்டதற்குப் பிரம்மானந்த ரெட்டி சொல்லுகிறார்—

“I am glad that Mr. Manoharan has said that they stand for the development of Hindi throughout the country. It is a very good thing he is against all actions of rank parochialism, that is a very good thing. I welcome that statement, and I would request him and his leader. Mr. M. G. Ramachandran to repeat it *ad nauseum*, as many times as they like, in every nook and corner of Tamil Nadu. Youth of Tamil Nadu must grow with a better sense of responsibility, with better notions of All India with a better sense of national unity, national integrity. They should not be frogs in the well. That will act to your detriment in the long run. . . .’

“நாடு முழுவதும் இந்தி வளர்க்கப் பாடுபடுவதுதான் தங்களது நிலை என்று திரு. மனோகரன் சொன்னதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இது மிகவும் நல்ல காரியம். வெறுக்கத்தக்க குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு அவர் எதிரானவராக இருக்கிறார். இது மிகவும் நல்ல காரியம். நான் அந்த அறிவிப்பை (ஸ்டேட்மெண்ட்) வரவேற்கிறேன். அதைத் திரும்பத்

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திரும்ப சலிப்புத் தட்டுமளவிற்குச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவர்கள் விரும்புகிற வரைக்கும் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும்; தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் சொல்ல வேண்டும் என்று அவரையும், அவரது தலைவர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரனையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் நமது தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் நல்ல பொறுப்புணர்வோடு நல்ல அகில இந்திய கருத்தோடு, தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய ஒருமைப் பாடு குறித்து நல்ல உணர்வோடு வளர்ந்தாக வேண்டும். அவர்கள் கிணற்றுத் தவளைகளாக இருக்கக்கூடாது. காலப் போக்கில் அது உங்களுக்குத் தீமையான காரியமாகிவிடும்”.

என்று ரெட்டி பாராட்டிச் சொன்னார். அதனால் எனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. கவர்னர் உரையைப் படித்த பிறகு அந்த அச்சம் நீங்கிவிட்டது. அது மாத்திரமல்ல, நேற்று ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பார்த்து அவை முன்னவர் ‘இரு மொழிக் கொள்கைக்கு ஆபத்து வந்தால் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போராடும். நீங்கள் எங்களோடு சேர்ந்து போராடத் தயார் தானா’ என்று கேட்டவுடனேயே பாராளுமன்றத்தில் அவர் பேசிய பேச்சால் எனக்கு ஏற்பட்ட அச்சமும், பிரம்மானந்த ரெட்டி பாராட்டியதால் ஏற்பட்ட பயமும் நேற்றுக் காலையிலேயே நீங்கிவிட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எனது பெயரைக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபோது, பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் பேசும்போது ‘நண்பர் மனோகரன் நாடு முழுவதும் இந்தி பரவுவதை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறினார். மனோகரன் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலும் அதைப் பரப்ப வேண்டும்’ என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியபோது பாராளுமன்றத்தில் அதற்கு மனோகரன் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாரா? நேற்றையதினம் நான் கூறிய கருத்தைத்தான் அவர்களே பாராளுமன்றத்தில் அன்று இருந்த அரசுக்கு எதிராகக் கூறி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 15]

யிருக்கிறார்கள் என்பதை இப்போதாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அறிக்கையிலே இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘இந்தி திணிப்பு எந்த உருவத்தில் வந்தாலும் அதை முழு மூச்சுடன் எதிர்ப்போம். மறைந்த பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு கொடுத்த உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற பாடுபடுவோம்’

என்று 22-5-1977 அன்று அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் “மேக்னா கார்ட்டா” என்று தலைப் பிட்டு வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் பிரகடனத்தில் கூறியுள்ளார்கள். நேரு அவர்களின் உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழுவும், செயற் குழுவும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கின்றன. நேரு அவர்களின் உறுதிமொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறத் தக்க முறையிலே ஆளுங்கட்சி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு ஒத்துழைப்பையும் இந்த மன்றத்திலே தரும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சில வேண்டுகோள்களோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அதே தேர்தல் அறிக்கையில் “சில பெரும் தொழில்களுக்கு மின் கட்டணச் சலுகை தந்தும், அதே நேரத்தில் வேளாண்மைக்கும் வீட்டிற்கும் பயன்படுகிற மின்சாரத்துக்கு அதிகக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்து உணவு உற்பத்தி பெருகிட வேளாண்மைக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணத்தைக் குறைப்போம்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நலிந்து போன தொழிற்சாலைகளை அரசே ஏற்று நடத்தும், அதற்கேற்ப சட்டத்தை உருவாக்குவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது.

1977 ஜூலை 15] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பயிர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்களிப்போம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் உடனடியாக உருவாக்கவும், படிப்படியாக ஆனால் உறுதியாக நிறைவேற்றவும் முன்வரவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதுபோலவே மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் தேவை என்று கூறப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் 3-வது சம்பள கமிஷன் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வருகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அரசு அலுவலர்களுக்கு இனிய அறிவிப்பாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 29-12-1972 அன்று தென்னகம் ஏட்டிலும், 31-12-1972 அன்று ஆனந்தவிகடன் ஏட்டிலும் அருமையான ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகள் என்ன என்ன என்று சொல்லும்போது

‘இன்று தினப்பத்திரிகை ஒன்றில் தமிழக அரசு ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதாகப் படித்தேன். விவசாயிகளுக்கு அன்றாடக் கூலியை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கருத்துக் கூறவே அந்தக் குழு நியமிக்கப் பட்டிருப்பதாக அதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தினக்கூலி என்பதை அறவே அகற்றியே ஆகவேண்டும். மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவும் போக லாபத்தில் பங்கும் தரப்பட்டே தீரவேண்டும்.

வாயில்லாப் பூச்சிகளான விவசாயிகளை அவ்வப்போது ஒரு சில ரூபாய்களை அதிகப்படுத்துவதுபோல பாவனைகாட்டி அவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டி பேசியே நெடுங்காலத்திற்கு ஊமைகளாகவே அழுத்திவிடலாம் என்று யாரும் மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 15]

விவசாய சமூகம் இனிமேலும் பொறுத்திருக்குமென்று வீண் கற்பனையில் யாரும் மூழ்கி இருக்க வேண்டாம். விவசாயிகளின் நியாயமான கோரிக்கைக்கு அடிப்படையான நியாய உரிமைக்குரல் அண்ணா தி.மு.கழகத்தின் வாயிலாக ஒலித்து விட்டது. மேலும் தொடர்ந்து அண்ணா தி.மு.கழகம் விவசாயிகள் பிரச்சினையை நல்லதோர் அறவழியில் மக்கள் முன் விளக்கி அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்று விவசாயிகளின் துயர் துடைக்கும் உண்மைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உழைக்கும்' என்று இன்றைய முதலமைச்சர் 1972 ஆம் ஆண்டில் விகடனிலே ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தினக்கூலியை அகற்றிவிட்டு மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கொள்கை அறிவிப்பாக வெளிவரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, தவர்னர் உரையிலே தொடக்கத்திலேயும் இறுதியிலேயும் லஞ்சலாவண்யமற்ற ஊழலற்ற அரசமைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்காக அவர்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்குத் தன்னுடைய முழுமையான ஒத்துழைப்பைத் தரத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. ஊழல் பேர்வழிகள் என்று புகார் சொல்லப்பட்டவர்கள் பலபேர் இன்றைக்கு அவர்களுடைய நிழலிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கண்காணிக்கத் தெரிவிடவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முதலமைச்சரை குறைசொல்லவில்லை, “இவர்கள் எல்லாம் இருந்தால் கருணாநிதிக்கு அபத்து” என்று யார் யாரை அடையாளம் காட்டிச் சொன்னார்களோ அவர்களில் சில பேர்கள் அல்ல, பெரும்பாலோர் அவர்களுடைய நிழலிலே நின்றுகொண்டு ஊழலைப்பற்றி உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் முதலமைச்சராகிய அவரும் நீண்டகாலம் பழகியவர்கள், நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டவர்கள். அவரைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும், என்னைப்பற்றி அவருக்குத் தெரியும். கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்த கரம் என்று அவருடைய கரத்தைப்பற்றி வர்ணிப்பார்கள். அது கொடுத்துச் சிவந்த கரம்

1977 ஜூலை 15]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று ஒத்துக்கொள்ளும் அதேநேரத்தில், அவர்கள் ஒன்றை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். “கருணாநிதியின் கரம் கட்சிப் பணத்தை எடுத்துச் சிவந்த கரம் அல்ல” என்பதை ஒத்துக் கொள்வார் என்று நம்பிக்கொண்டு, இந்த ஆளுநர் உரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் கூறிய ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கேற்ற வகையில் இந்த அரசு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதுவரையிலே வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமர்கின்றேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏறத்தாழ 95 பேர்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய கடமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு ஒரு அச்சம் இருந்தது. நாங்கள் பதவியேற்ற பிறகு ஆளுநர் உரையை, இங்கே உறுப்பினர்கள் முன்னால் ஆளுநரைக் கொண்டு ஓர் உரையைப் படிக்கச் செய்து, அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டிய வாய்ப்பு கிடைத்தபொழுது அதை மறுத்து அதைப்பற்றி நாம் எதற்காக திறஞ்வு செய்ய வேண்டும் அல்லது யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதி அலட்சியப்படுத்தி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் இருந்தது. அப்படியில்லாமல் அவரவர்கள் என்னென்ன கருதினார்களோ, எதையெதை சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, எந்த நோக்கத்தில் எதைக் கண்காணிக்க வேண்டும், கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்களோ அந்தந்த வகைகளிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், வெவ்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்காமல், தயவு தாட்சண்யம் பாராமல் வெளியிட்டிருப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆட்சிக்குப் புதிதாக வந்திருக்கின்ற நாங்கள் மக்களுக்கு என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தோமோ, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டோமோ, அவைகளை நிறைவேற்றும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்று, புதிதாக அமைச்சர்களாக ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்ந்திருக்கிறோம். இங்கே மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற பல உறுப்பினர்களுக்கு சட்டமன்ற நிகழ்ச்சி எப்படி இருக்கவேண்டும், எப்படித் தங்கள் கருத்தினை எந்த வகையிலே வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று கூடப் பழக்கம் இல்லாதவர்கள், பலர் என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் ஒரு சிலராவது புதிதாக வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

இதுவரையில் நடந்த விவாதத்தில் எந்த நோக்கத்திலே, எந்த எண்ணத்திலே, எந்தக் கருத்திலே வெளியிடக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும், வார்த்தைக்கு வார்த்தை சிங்காரம் என்பதைப்போல, ஒருவருக்கொருவர் இங்கே மறுப்பு கூறி, ஏதோ போராட்டம் நடப்பது போன்ற நிலைமைகளையெல்லாம் உருவாக்கி, இந்த மாமன்றம் தொடர்ந்து ஒழுங்காக நடக்காதோ என்று ஐயப்படுகின்ற அளவிற்குக்கூட விவாதங்கள் கொஞ்சம் காரசாரமாக இருந்தாலும் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களின் பேச்சுக்குப் பிறகு உண்மையிலேயே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நாம் அனைவரும் மக்களுடைய வாழ்வைப் பற்றியும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் தரக்கூடிய சூழ்நிலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் ஆர்வத்தைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுடைய பேச்சு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

(நண்பகல் 12.00)

இங்கே பல்வேறு கட்சியினர், பல்வேறு கொள்கைகளிலே நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள், மக்களின் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு தரப்பாருக்கு இந்த நாட்டில் பொதுவுடைமைத் தத்துவம் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற விருப்பம் இருக்கலாம். இன்னும் வேறு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவருக்கு—பிரதிநிதிகளுக்கு—இந்த நாட்டில் மதச் சார்புள்ள நம்பிக்கையுள்ள சமுதாயம் இருந்தாக வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையிலே அவர்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு இருக்கலாம். நான் ஒரு கூட்டத்திலே

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேசும்பொழுது வற்புறுத்தியது போல், எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது போல், ஆஸ்திகத்தை மதம் என்று சொல்லும்போது, நாஸ்திகத்தையும் மதம் என்று சொல்வது ஒரு காலத்தில் வழக்கத்தில் இருந்தது என்று நான் குறிப்பிட்டதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட வெவ்வேறு நம்பிக்கை உடையவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கக் கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப் போலவே, இந்தி மொழியிலே நாட்டம் உடையவர்கள் அல்லது இந்தி ஆட்சி மொழியாக வந்தால் தமிழுக்கு எந்த ஆபத்தும் வந்து விடாது என்று கருதுகின்றவர்கள் கூட ஒரு வேளை இருக்கலாமோ என்று நான் ஐயப்பட காரணம் உண்டு என்று கருதுகிறேன். அதைப்போல் வேறு எந்த மொழியும் ஆட்சி மொழியாக, இந்திய துணைக் கண்டத்தின் ஆட்சிமொழியாக அமுல்படுத்தப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால், தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான தமிழ் அழிக்கப்படும், பண்பாடு குலைந்து விடும், கலாச்சாரம் நசிந்து விடும் என்கிற நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்பதிலே யாருக்கும் ஐயம் இருக்க முடியாது.

அப்படிப்பட்ட பல்வேறு நம்பிக்கையுடையவர்களாகிய நாம் இங்கே ஒருமித்த எண்ணத்தோடு, ஒருமனதாக அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை வராமல் போய்விட்டாலும் ஒரு சிலவற்றிலாவது, பலவற்றிலாவது நாம் நம்முடைய கருத்துக் களிலே இணைந்து இந்த நாட்டிற்கு நமது தொண்டினைச் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு சூழ்நிலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணி நான் மகிழ்கின்றேன்.

நான் ஒரு கணக்கு போட ஆசைப்பட்டேன். இங்கே எத்தனையோ மைலுக்கு அப்பாலிருந்தும் சென்னை நகர்ப்புறத்திலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிற நாம் ஒவ்வொரு விநாடியையும் செலவழிக்கும்போது பாருக்காக அதைப் பயன்படுத்த விழைகின்றோம் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதற்காக ஒரு கணக்கை நான் கேட்டேன். எனக்குக் கிடைத்த பதில்—ஒரு மணி நேரத்திற்கு 1௫, 3,500 மக்களின் பணம் இங்கே—செலவழிக்கப்படுகிறது சபை நடக்கும்போது—என்று எனக்குக் குறிப்புத் தந்தார்கள். இலட்சக்கணக்கில் ஆண்டிற்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

என்று கணக்கு வந்தாலும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு ரூ. 3,500 இங்கே செலவழிக்கப்படுகிறது. நாம் பேசுகிற பேச்சுகளின் விலை இதுவா என்று கேட்க முடியாது. நாம் சொல்லுகின்ற கருத்துக் களுக்கு ரூ. 3,500 விலையா என்று யாரும் மதிப்பிட்டு விட முடியாது.

ஆனால், மக்களின் வரிப்பணம், நம்மை நம்பி நாம் செலவழிக்க அந்த அளவிற்கு அவர்கள் அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைப் போன்றவர்களும் மற்றைய, ஏனைய அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இங்கே பேசும்பொழுது கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றார்களே, அந்தக் கருத்துக்கள் எப்படிப்பட்டனவாக அமைய வேண்டுமென்பதற்காக நான் இதை இங்கே பேசுபவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நினைவுபடுத்துவதற்காக இந்தக் கணக்கினை சொல்ல ஆசைப்பட்டேன்.

வின் விவாதங்கள் நடத்தும்போது இங்கே நேரம் போகிறதே என்று கவலைப்பட்டேன் என்பதையும் நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னைத் தவறாகக் கருதிட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த ரூ. 3,500 ஒரு மணி நேரத்திற்குச் செலவழிக்கப்படுகிறதென்றால் மக்களுடைய வரிப்பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதென்றால், மக்களுக்காக நடைபெறுகிற இந்தச் சட்டப் பேரவையில் அந்த ஒரு மணி நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் எத்தகைய கருத்தினை, நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய கருத்தினை, கொள்கை விளக்கத்தை, திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய வாய்ப்பினை உருவாக்கித்தர அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, என்னையும் உள்ளிட்டு அதை மனதிலே பதிய வைத்துக்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தக் கணக்கை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டிலே பல பிரச்சினைகள் அங்கங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக நமது ஈதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவசரகால சட்டத்தைப் பற்றியும், அந்த அவசர காலச்

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சட்டம் அமலில் இருந்தபோது என்னென்ன கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன என்பதையும் எல்லாம் வரிசையாகப் படித்துக் காண்பித்தார்கள். நான் அதிகமாகப் பேசி விவாதத்திலே மீண்டும் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை என்றாலும், ஒன்றை இந்த மன்றத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அவசர காலச் சட்டத்தினால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரம் தான் சங்கடத்திற்கு ஆட்பட்டது என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த வேண்டியவனாக உள்ளேன்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் யார் யார் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்கு அவர்களுடைய பெயர்களைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அத்தகைய நீண்ட பட்டியலை நான் சொல்ல விரும்பாவிட்டாலும், இரண்டொரு பெயர்களை நான் சொல்லியாக வேண்டும். தமிழகத்திலே இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியில் இருந்த போது, மிசா பயன்படுத்தப்பட்ட விதம் எப்படி இருந்தது, யார் யார் எல்லாம், எப்படியெல்லாம் பழி வாங்கப்பட்டார்கள், குறிப்பாக எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு தொல்லைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடுத்த வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அந்த மிசா சட்டம், கல்யாணம் செய்து கொண்ட ஒரு ஆணும் பெண்ணும் அவர்கள் தனித்திருக்கக் கூடிய இடத்தில் கூட போலிசார் இருப்பார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிற்று என்று அவர்கள் சொன்னதுபோல அனைத்திந்திய அண்ணா தி.ம.க.விலிருந்து நீ வெளியே விலகி வந்தால், அந்தக் கட்சியிலே இருந்து விலகினால், மிசாச் சட்டத்தின் கீழ் கைகாசாமல் விடுதலை கிடைக்கும் என்று சொன்ன அதிகாரிகள் இன்னமும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் பெயர் பட்டியலை, அவர்கள் யார் யார் என்பதை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

பெல்லாம் நாங்கள் இன்னமும் கையிலேயே வைத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவகை இருக்கிறேன்.

இதைப்போல எத்தனையோ அட்டிழியங்கள், அக்கிரமங்கள், கொடுமைகள் இந்த நாட்டிலே மிசாச் சட்டம், அவசர காலச் சட்டம் இல்லாத நேரத்திலும் நடந்திருக்கின்றன. இந்த வேதனைகள் ஒன்றிரண்டை நான் இங்கே குறிப்பிடக் கூடிய அவசியத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகத் தோன்றிய பிறகு, எங்களை ஆதரித்ததற்காக மாணவர்களை காவல் நிலையத்தில் எப்படித் தாக்கிறார்கள், எப்படி அடித்தார்கள்—அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்—போலீஸ் துறை காவல்காரர்கள் பூட்ஸ் காலாலே மலத்தை மிதித்து அதை மாணவர்கள் முகத்திலே வைத்துத் தேய்த்து அதை நக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்களை அடித்து வதைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமைகள் நடைபெற்றிருப்பதை எல்லாம் நாங்கள் மறந்து விடவில்லை. அதைப் பற்றிய விவரங்களை நான் இங்கே சொல்லும்போது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

மாண்புமிகு உள்துறை அமைச்சர் திரு. சாண்டிங் அவர்கள் 'மிசா' சட்டத்தின் கீழ் தமிழகத்திலே யார் யார் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த விசாரணைக் குழுவுக்கு இந்த அரசு உதவ வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நிச்சயமாக நாங்கள் செய்வோம். அதமட்டுமல்ல, அதற்கு முன்னாலே 3½ ஆண்டுக் காலம் தமிழகத்திலே நடந்த கொடுமைகள், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமின்றி மற்றவர்கள் துன்பப்படுத்தப்பட்டது, கொடுமைப்படுத்தப்பட்டது, இளைஞர்கள் கொலை செய்யப்பட்டது ஆகிய விஷயங்களை எல்லாம் நிச்சயமாக விசாரணைக் குழு வைத்து விசாரணை செய்வோம் என்பதை எனது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 12.10)

நான் இவைகளை வெளியிட்டதற்கு என் மேல் வழக்கு போடப் பட்டது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மாணவர்கள் நேரடியாக வந்து பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு முன்னால் சொன்னதையும், நான் சொன்னதையும் சேர்த்து நீங்கள் இல்லாததைச் சொன்னீர்கள் என்று என் மீது வழக்கு போடப் பட்டது. வழக்கு விசாரணைக்கு வர வேண்டிய நிலையில் ஆட்சி மாற்றப்பட்டதன் விளைவாக சில மாதங்கள் கழித்து பரிசீலித்து அதை பின்வாங்கிக் கொண்டார்கள். வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாணவர்களை, தொண்டர்களை, பெண்களை—எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டுமல்ல, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை எல்லாம்—கொடுமைப் படுத்தியதை ஆதாரத்தோடு எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அந்த உண்மைகளையும் வைத்து நிச்சயமாக விசாரணைக்கு அதை ஆட்படுத்துவோம் என்பதை நான் மீண்டும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் அவசர காலச் சட்டத்தை ஆதரித்தோம் என்று எங்கள் மீது குறை கூறப்பட்டது. இங்கேயும் குறை கூறப்பட்டது. முன்னாலும் குறை கூறினார்கள். எங்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கிற சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது தவறு என்று எழுதியதை எதிர்க் கட்சிக் தலைவர் படித்துக் காண்பித்து மிக நல்ல விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். நாங்கள் மாறிவிட்டோம். மாற்றிக் கொண்டு விட்டோம் என்பதை எண்ணி அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

யாருக்கும் காயப்படும்போது வேதனை பிறக்கத்தான் செய்யும். அந்தக் காயத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்திலுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை மணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

3½ ஆண்டுகள் நடந்த கொடுமைகள் எங்களுக்கும் எங்கள் கட்சிக்கும் மக்களுக்கும் இழைத்த கொடுமைகள், தொல்லைகள் இவைகளின் வாயிலாக, இந்த அதிகாரிகள், அரசு இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்கிறார்களே ஒரு அரசியல் கட்சியை நியாய உணர்வோடு வன்முறை இன்றி நடத்தக்கூட அனுமதிக்க முடியாத சூழ்நிலை இல்லாது இருக்கிறதே என்று வேதனைபட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், கொலை செய்தவர்கள் கும்மாளம் அடித்துக் கொண்டு, பெண்களை கற்பழித்தவர்கள் விதியில் அதிகாரிகளின், பெரிய பெரிய பதவியில் இருந்தவர்கள் அணையோடு திரிந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், இப்படியெல்லாம் இருக்கிறதே இதற்கு ஒரு விடிவுகாலம் ஏற்படாதா என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்த நேரத்தில், இந்த அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட உடனே ஒரு விடுதலை பெற்ற உணர்ச்சியில் தான் அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது 76 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 அம் தேதி. அவசர நிலை பிறப்பிக்கப்பட்டது 75 ஆம் ஆண்டு. 75 ஆம் ஆண்டில் ஏன் அவசர கால நிலையை ஆதரித்தீர்கள் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவசர கால நிலையை ஆதரித்தோமென்றால் பிகாரில் நடந்த வன்முறைகள் எங்களுக்கு ஒத்துப்போகக் கூடிய கருத்தாக இல்லாததால் தான் நாங்கள் ஆதரித்தோம்.

இந்த நேரத்தில் தான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது கூட தமிழகத்திலே முயற்சிக்கிறார்கள். எந்தத் தரப்பிலே இருப்பவர்களானாலும் இந்த அமைச்சரவையை யார் பொறுப்பு ஏற்று நடத்துகிறவர்களாக இருந்தாலும், எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், மக்களிடம் ஒரு ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் எண்ணுவதைச் சொல்ல உரிமை இருக்க வேண்டும். அதிலே நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை.

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதே நேரத்தில் வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று யாராவது கேட்க விரும்பினால் அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இருந்தாக வேண்டும். அதிலேயும் நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை.

அதேபோல் தொழிற் சங்க போராட்டங்களில் வன்முறை அற்ற போராட்டங்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று யாராவது கேட்டார்களானால் அது அவர்களுடைய உரிமை நாங்கள் அதிலே குறுக்கிட தயாராக இல்லை.

ஆனால், சில இடங்களில் போராட்டங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, உரிமைப் பிரச்சினை என்று சொல்லிக் கொண்டு வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்லுகின்ற, ஒரு சிலர்—ஒரு கட்சியினர்—இங்கே பணியாற்றுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பற்றி என்ன முடிவு சொல்வீர்கள் என்பதை உங்கள் உள்ளத்தில் பதிலாகப் பேற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று யாராவது சொல்வார்களே யானால் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று, எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு, முன்னாள் அனுபவம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், முதலமைச்சராக எழுண்டுக் காலம் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தக் காரணத்தால், அவருக்கு, இது எப்படி அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்கு -- இது மட்டுமல்ல -- இன்னும் அதிகக் காரணங்கள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கக் கூடும் என்ற வகையில் சொல்கிறேன். அந்த வகையில் பீகாரில் நடந்த சில காரியங்கள் எங்களைப் பெறுத்தவரையில், எங்களுடைய எண்ணங்களுக்கு, எங்களுடைய நம்பிக்கைகளுக்கு, நாங்கள் நம்புகின்ற அண்ணாவின் வழிமுறைகளுக்கு ஒத்ததாக அவை இருக்கவில்லை.

மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கக்கூடாது ; போராட்டங்களில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது, அவர்கள் வன்முறையைத் தூண்டும்படியான சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கக்கூடாது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் போராட்டங்களில் இறங்குவதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் மாணவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டிய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

கடமை, அவர்களுக்குப் பின்பலமாக இருக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, மாணவர்களை வன்முறையில் ஈடுபடக்கூடிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளி விட்டு, ஒரு தலைவர் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த, நாடு முழுவதிலும், குறிப்பாக, அந்த மாநிலத்தில், என்ன நடந்தது என்பதை ஏடுகளில் படிக்கும்போது, அதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

மாணவர்கள் பள்ளிக்குப் போக வேண்டாம், இரண்டாண்டுகள் பள்ளிக்குப் போவதை நிறுத்தி விடுங்கள் என்று கூறுவது அண்ணா வழிக்கு உகந்தது தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஒரு மாணவன்—அவன் பெயர் புருஷோத்தமன் என்று கருதுகிறேன்—பெயர் சரியாக நினைவில்லை—அந்த மாணவன் அண்ணா விடம் வந்து, நான் செகடரியேட்டுக்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன், போராட்டப் போகிறேன் என்று சொன்ன போது, அண்ணா அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் எனக்கு நன்றாக நினைவிலிருக்கிறது. நான் அந்த நேரத்தில் அங்கே இருந்தேன். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “நான் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். திராவிடநாடு வேண்டுமென்று கேட்கின்ற தாம் எத்தனை ஆண்டுகள் உயிரோடு இருப்போம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுக்குப் பின்னால் நாங்கள் திராவிட நாட்டைப் பெற்று விட்டால், யாரிடம் அதனை ஒப்படைத்துச் செல்வோம் என்பதை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். எங்களுக்குப் பின்னால் வருகின்ற நீங்கள், திறமை படைத்தவர்களாக, படித்தவர்களாக, விவரம் தெரிந்தவர்களாக, பல நுணுக்கங்கள் தெரிந்தவர்களாக, பொறி இயல் துறையில் திறமையுள்ளவர்களாக, வழக்கறிஞர்களாக, ரிப்படி எல்லா வகைகளிலும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று, அறிவுள்ளவர்களாக, ஆற்றலுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அகவே, இந்த வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்திக்கொண்டு இந்தப் போராட்டத்தில் இறங்குவீர்களானால் நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். எங்களிடம் விட்டுவிடுங்கள். நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம். நாங்கள் இல்லை என்று ஆகிவிட்டால், இது தான் கடைசியான போராட்டம் என்ற கட்டத்திற்கு வருமானால்,

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நீங்கள் முயற்சி செய்ய முன்வாருங்கள். அதுவரையில் படிப்பை கவனியுங்கள், படிப்பில் கவனம் செலுத்துங்கள்” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நினைவில் வைத்திருக்கிறேன்.

ஆனால் பிகாரில், இரண்டாண்டுகள் நீங்கள் கல்லூரிக்கோ, பள்ளிக்கோ போக வேண்டாம் என்று யாராவது சொல்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டால், அதை எப்படி ஆதரிக்க முடியும்? படிப்பு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இங்கே கல்வியைப் பற்றிப் பேசும்போது பெரியவர்கள் — மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் — 12 வருடம், 13 வருடம், 10 வருடம் படிப்பு என்று சொல்லும்போதெல்லாம், மாணவர்களுக்கு எதை எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்பதை எல்லாம் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இங்கே படித்துக் கூட காண்பித்தார்கள். ஐயா — பெரியார் அவர்களைப் பற்றி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியக் கட்டுரையை நீக்கியது சரியா? அந்த உணர்வுகளை, உணர்ச்சிகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமா, வரலாறுகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமா, அது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டாமா, என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அப்படி, அவர்கள் படிக்கின்ற ஒவ்வொரு வினாடியும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும், புதிய, புதிய எண்ணங்களை, கடந்த வரலாறுகளைத் தெரிந்து கொண்டு இந்த நாட்டை, நமக்குப் பின்னால் ஆளத் தகுதி படைத்தவர்களாக ஆக வேண்டாமா? அத்தகைய இளைஞர்களை, பள்ளிக்குப் போகாதீர்கள் என்று தடுப்பார்களேயானால் அதை எங்களால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை.

நான் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு சொன்னேன். வரி கொடுக்காதீர்கள் என்ற வாதத்தைக் குறிப்பிடும்போது, அந்த வாதத்தை, அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற, பொறுப்பிலே இருக்கின்ற எங்களைப் போன்றவர்களால் அனுமதிக்க முடியுமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கும்போது, நீங்களும் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொள்ள மாட்டீர்கள் என்று நிச்சயம் நம்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.20)

அதே நிலையில், பிகாரிலே, வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று சொன்னதை எடுகளிலே படித்தேன். வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று மக்களை, ஒரு முறை பழக்கப்படுத்தி விட்டால், அந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

மானிலம், அந்த நாடு நிச்சயமாக கட்டுப்பாட்டை இழந்து, ஒரு புரட்சிக் கனலை உள்ளத்தில் எப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய அளவுக்கு தூண்டிவிடப்பட்ட நிலைமையில், எப்போதும் அமைதி காண முடியாது. ஆட்சியை ஒழுங்காக, சீராக நடத்த முடியாத நிலை நாட்டில் தோன்றிவிடும் என்பதை நான் இங்கே, கொஞ்சம் வேக உணர்வோடு வெளியிட விரும்புகின்றேன்.

ஒரு நாட்டில், ஒரு பகுதி மக்களை, அது எந்தப் பகுதி மக்களானாலும் சரி — அவர்களை, வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்லி, அந்தப் பகுதி மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட ஆரம்பித்து, அந்த நிலை இன்னொரு பகுதிக்கும் பிரிவுக்கும் பரவுமேயானால், நாட்டிலே ஒழுங்கின்மை—சட்டத்தைக் கெடுக்கின்ற நிலைமை—உருவாகி, தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுகின்ற உணர்வு அற்றுப்போகும் என்பதில் எங்களுக்கு அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே தான், வரி கொடா இயக்கம் என்று சொல்லப்படுவதை நாங்கள் எதிர்த்தோம்.

அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பெரியவர் மேலும் என்ன சொன்னார்? வரியைக் கொடுக்காதீர்கள் என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. வரியை என்னிடம் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள் என்றால் அதை எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆட்சி. இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். ஒரு சட்ட மன்றத்திற்கு, பெரும்பான்மையான ஆதரவு இருக்கும்போது, எப்படி அதை டிஸ்டிங் செய்வது நியாயம் என்று கேட்டார்கள். நான் வேறு வகையில் கேட்கிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு பதனியில் இருக்கும்போது, யாரோ ஒரு பெரியவர் — எவ்வளவு பெரியவரானாலும், எவ்வளவு நேர்மையானவரானாலும், மக்களைப் பார்த்து, வரி கொடுக்காதீர்கள் இந்த அரசுக்கு, என்னிடம் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது எப்படி நியாய உணர்வாகும்? எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியுமா? நிச்சயம் எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏடுகளில் வந்த செய்தியைக் கண்ட பிறகு நான் பல கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறேன். அந்தப் பெரியவர் இங்கே—தமிழகத்திற்கு—வந்தபோது, இவைகளை யெல்லாம் உள்ளடக்கிய கேள்வியை

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவருக்குக் கொடுத்து அனுப்பினேன் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மறைமுகமாக நான் சொன்ன சொல் அல்ல.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தோன்றும் நிலைமை ஏற்படுமானால், இந்திய நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றி அக்கறை கொள்கின்ற நாம், இந்திய நாட்டிற்கு, குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்கு இருக்கின்ற பண்பாட்டைப் பாராட்டுகின்ற நாம், அப்படிப்பட்ட பண்பாட்டைப் பாழாக்காமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிற நேரத்தில், கெட்டவைகளில், எது குறைந்த அளவுக்கு கெடுதலைத் தருகின்றது, எது அதிகமான கெடுதலைத் தருகின்றது என்று இரண்டையும்தான் பார்க்க வேண்டும். வேறு வழியில்லை என்ற நிலையில், குறைந்த அளவுக்குக் கெடுதலைத் தருகின்ற ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் பெரிய கெடுதலைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாதா என்று பார்ப்பது போல், வேறு வழியின்றி, இப்படி நாட்டிற்குக் கேடு விளைவிற்கும் நிலையை நாட்டில் பரவ விடக் கூடாது என்ற உணர்வோடு அண்ணு அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற உணர்வை, நம்பிக்கையைக் கொண்டு, நான் அதைச் சொன்னேன்.

அதே நேரத்தில், நாட்டில், பத்திரிகையில் எதையெதைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறோமோ, அவற்றை எல்லாம், எங்கள் பிரதிநிதியாக, இப்போது நிதி அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு மனோகரன் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில், அவசரகாலச் சட்டம், பத்திரிகைகளை எப்படி முடக்குகிறது என்பதையும், பத்திரிகைகள் எப்படி தடைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தில் எப்படியெல்லாம் தலையீடு இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், நான், ஒரு நபிகள் என்ற முறையில், நடிப்புத் தொழிலைத் தொழிலாகக்கொண்டவன் என்ற முறையில், தணிக்கை என்ற பேரால் அதிகக் கெடுதலான விளைவுகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன், ஆளாக வேண்டியிருந்தது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். நான் இருந்த தொழிலுக்கு அதிகமான கேடுகள், குழப்பங்கள், ஆபத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கு அது காரணமாக இருந்தது. நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், என்னுடைய தொழில் பாதிக்கப்படுகிறதே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

என்பதைக்கூடக் கருதாமல் ஒட்டுமொத்தமாக நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல உணர்வுகளை, கடமை உணர்வுகளை, கண்ணியமாக வாழக் கூடிய உணர்வுகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக இதைச் செய்தால் பரவாயில்லை என்றால்--இந்தச் சிறிய தீங்கைத் தாங்கிக் கொள்வோம், இதனால் நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட இருக்கிற பெரிய தீமைகள், கெடுதல்கள் ஏற்படாமல் போனால் நல்லது என்றுதான் எண்ணினேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவசரகாலச் சட்டம் இருந்தபோது நடைபெற்ற அனைத்தையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. யார் யார் தவறு செய்திருக்கிறோர் அவர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தேர்தலின்போதும் நான் பகிரங்கமாக மக்கள் மத்தியில் பேசினேன். குற்றம் செய்திருந்தால் சஞ்சம் காந்தியின் மீது வழக்குபோடப்பட்டு நீதி விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். குற்றம் செய்திருப்பதை நிரூபிப்பதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் அவர்கள் மீது வழக்குப் போடுவதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளேன். அப்படித் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம், ஒரு கட்சியை ஆதரித்தால்தான் எங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்பதற்காக நிச்சயமாக அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யாரையும் ஆதரிக்கவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான்.

நாயக உணர்வோடு பார்த்தால் தெரியும். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இந்த நாட்டிலுள்ள நாம் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். ஜனநாயக அடிப்படையில் உலகமெங்கும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான வாக்காளர்களைக் கொண்டது நமது இந்தியத் துணைக்கண்டம். இங்கே ஜனநாயகம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் அன்றைக்கு அதனை ஆதரித்தோமே தவிர, அதரிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லாத நிலைமையில் அதனை ஆதரித்தோமே தவிர எல்லோரையும் அடக்கி, அடிமைப்படுத்தக்கூடிய சட்டம் வேண்டும், அது இந்த நாட்டைக் குட்டிச்சுவர் ஆக்க வேண்டும், பாழ்படுத்த வேண்டும்

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதற்காகச் செய்யவில்லை என்கிற இந்த அளவு விளக்கம் அதற்குப் போதுமானது என்று கருதி நான் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்வேன். அவசர காலச் சட்டம் நாட்டில் இருந்தபோது தமிழகத்தில் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதற்கு முன்னால் புள்ளிவிவரத்தோடு, வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோது நான் எடுத்துச் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன், எந்தனையுமே எங்கள் கட்சிக் கூட்டங்களை நடத்தமுடியாதபடி கத்திக் குத்துங்கள் நடைபெற்று, சோடா புட்டிகள் விசப்பட்டு, கற்கள் விசப்பட்டு கூட்டங்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கின்றன, கூட்டங்களை நடத்த முடியாதபடி, போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லாமல் நாங்கள் அவதிப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எங்களால் எடுத்துக்காட்ட முடியும். அவை எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நேரத்தில், எந்த அளவுக்கு எங்கள் கட்சித் தொண்டர்கள், தோழர்கள் மாற்றுக் கட்சிகளால் தன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, சிறிது கெடுதல் இருந்தாலும் நல்லவற்றுக்காக அவற்றைப் பொறுத்தப்போக வேண்டுமென்று எதிராக எந்தக் காரியத்திலும் இறங்கவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன்.

நான் உதாரணத்திற்காக உங்களிடம் ஒன்றை வைக்கிறேன். அவசரகாலச் சட்டம் வந்தவுடன் எடுகளில் படித்தோம், ஆங்காங்கு தொழிற்சாலைகள் ஒழுங்காக வேலை செய்கின்றன, தொழிலாளர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறார்கள், அலுவலகத்தில் இருக்கின்றவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலைக்கு வருகிறார்கள், கோப்புகள் ஒழுங்காக ஒரு இலாகாவில் இருந்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு விரைவாகச் செல்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல போக்குவரத்துக்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன.

இப்படியெல்லாம் சொல்லப்பட்டதை நானும் பார்த்துச் சொல்கிறேன். சொல்லப்பட வேண்டிய கருத்தைச் சொல்வது தவறு என்று யாரும் கருதினிட முடியாது. அப்படி நடந்ததற்காக இனியும் அவசர காலச் சட்டம் வேண்டுமென்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் [1977 ஜூலை 15]

யாரும் விரும்பமாட்டார்கள் என்று சொல்கிறேன். எனினும் நாம் இன்னமும் நம் கடமையைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு பக்குவப்படவில்லையோ என்று ஐயப்படுகிறேன்.

விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இந்த முறைதான் மக்கள் சுயேச்சை யாரையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பவில்லை. இது மிகப் பெரிய நல்ல முன்னேற்றம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஒவ்வொருவரும் ஒரு கட்சிக் கொள்கைக்குச் சொந்தக் காரர்களாக இங்கு வந்திருக்கிறார்கள், மக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாகத் தெரியும், நம் கொள்கைகளுக்கு, நம் எண்ணங்களுக்கு அவசர காலச் சட்டம் துணையாக இருக்காது, தடையாக இருக்கும் என்று கருதினால் அதில் குறுக்கிட நான் தயாராயில்லை, அதையும் வரவேற்பேன்.

நான் ஒன்றைப் பணிவன்புடன் சொல்லிக்கொள்வேன். எவ்வளவு மாணவர் போராட்டங்கள் இந்த நாலைந்து நாட்களில்? எங்கெங்கு மறியல்கள்? ஆனால், மிகப் பெரிய தொல்லைகளை விளைவித்து அமைதியைக் கெடுக்கிற சூழ்நிலை உருவாகவில்லை என்றாலும் அங்காங்கு மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வந்தவுடன் என்ன, என்ன என்று கேட்கவேண்டிய நிலையில்கோரிக்கைகள் விடுக்கிறார்கள்.

நான் பணிவன்போடு சொல்வேன், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றக்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்வேன். நான் சில மாணவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் வந்தார்கள். முன்பு பாதி அளவு கட்டணம்தான் இருந்தது. முழுக்கட்டணம் அவசர காலச் சட்டம் இருந்தபோது, அப்போதிருந்த ஆட்சிக்காலத்தில் முழுக் கட்டணமாக ஏற்றிவிட்டார்கள், அதை மாற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நான் உறுதி சொன்னேன். அது மாற்றியமைக்கப்படக் கட்டளை இடப்பட்டுவிட்டது, உங்களுக்கு பாதிக்கட்டணம்தான் என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டேன். அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு சென்றார்கள்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இதை எல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம் எந்த அளவிற்கு மாணவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றிக் கவனிக்கிறோம் என்பதையும், மக்களுக்கு தொல்லைகள் வரக்கூடாது என்பதையும், நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லக் கூடாதவற்றை, வெளியிடக் கூடாதவற்றை, சொல்லமுடியாமல் இருப்பதைச் சொல்லாமல், எதைச் சொல்லலாமோ அதை மட்டும் சொல்கிற அளவிற்கு இப்போது இடைக் காலத்தில் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் நாங்கள் அவற்றைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்வதற்காகத்தான் இதை வெளியிடுகிறேன்.

அப்படி சரி என்று போன மாணவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்களா? மாணவர்கள் கோரிக்கைகளை யாரிடம் வைக்கிறார்கள்? நிர்வாகத்தினரிடம், நிர்வாகத்தில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்றால் அல்லது கேட்கவில்லை என்றால் அடுத்த நடவடிக்கை என்ன? அரசினரைச் சந்தித்துக் கேட்கலாம். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்கலாம். இல்லை, அரசியல் கட்சி தொடர்புள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சியைக் கொண்டு கேட்கச் செய்யலாம். ஆனால் நடைபெறுவது என்ன? ஆங்காங்கு கண்ணாடிகள் உடைக்கப்படுகின்றன. ஆங்காங்கு தொல்லைகள், வன்முறைகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. விடியற்காலை ஐந்து மணியானாலும் நள்ளிரவு பன்னிரண்டு அல்லது ஒரு மணியானாலும் எனக்குத் தொலைபேசியில் செய்திகள் வருகின்றன. ஆங்காங்கு சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன, பின்னால் இருந்து யாரோ தூண்டி விடுகிறார்கள் என்ற தகவல்கள் எனக்குத் தரப்படுகின்றன. நான் அதற்குரிய யோசனையை ஆளுநர் அவர்களிடமும்; சொல்லியிருக்கிறேன், அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன், அலுவலர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இதை இங்கு வெளியிடக் காரணம், எப்படி மாணவர்களை எந்த நேரத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று காத்திருந்து சிலர் அதைச் செயல்படுத்த முனைகிறார்கள் என்றால் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள், அதுபற்றிச் சரியான முடிவு எடுக்க வேண்டியவர்கள் எந்தக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

கோணத்திலிருந்து அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்து சொல்ல மாட்டார்கள் யாரும் என்று கருதுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தொழிலில் முடக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றை எப்போது திறக்கப் போகிறீர்கள், நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லவில்லையா, அந்தச் சட்டத்தை எப்போது போடப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எப்படி சட்டம் போடுவது என்பது தெரியாமல் அவர்கள் கேட்கவில்லை. எந்த நேரத்தில் சட்டம் போட வேண்டும் என்று தெரிந்துதான், என்ன சொல்கிறார்கள் பார்ப்போம், இவர்களை மாற்றுவிக்க முடியுமா என்ற நிலையில் சில கேள்விகளைக் கேட்க விரும்புகிறார்கள், என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஒன்று மட்டும் சொல்வேன். எங்களால், மாநில அரசால் செய்யக்கூடியது அனைத்தையும் நாங்கள் செய்வோம். மத்திய அரசால் செய்யக்கூடியவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வோம். வேறு வழி இல்லை என்றால்—இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சில கொள்கைகளுக்கு நாங்கள் உங்களுக்குத் துணையாக இருப்போம், உங்களுடன் ஒன்றுபட்டிருப்போம் என்று சொன்னதுபோல்—அவர்களது கொள்கைகளில் அவர்கள் நம்புவது உண்மையானால்—அந்தக் கொள்கைகளை நாம் நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியத்தில், அந்தச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுமானால், நான் நம்புகிறேன், இங்கிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களுக்கு அதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

மொழிப் பிரச்சனையானாலும் சரி, பொருளாதாரப் பிரச்சனையானாலும் சரி, 16,000 நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்றால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை நிதி அமைச்சராக இருந்த அனுபவத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கு சில கருத்துக்கள் சொன்னார்கள்.

ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். சில எண்ணங்களை வெளியிடும்போது, அதில் பணியாற்றுகின்ற செயலர்களையும் அலுவலர்களையும் கலந்து விவரங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு,

1977 ஜூலை 15] திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு நான், அதன் பிறகு எங்கள் எண்ணங்களையும் அதில் சேர்த்து பரிசீலித்த பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களை இந்த ஆளுநர் உரையில் வைத்திருக்கின்றோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நியாயவிலைக் கடைகளை இந்த நாட்டில் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இன்னும் ஆயிரத்து சொச்சம் கிராமங்களை சேர்த்துக்கொள்ள கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதுபற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு சிந்திக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சூசகமாகச் சொன்னார்கள். 15-ம் தேதி நான் சொல்லுவதாகச் சொன்னேன், அதை நான் சொல்லிவிட்டேன். ஆனால், எனக்கு முன்னால் இருக்கின்ற ராமச்சந்திரன் 15-ம் தேதி சொல்லுவதாகச் சொன்னதை சொல்லுவதற்கு அவர்கள் தயாராய் விட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லாமல் சொன்னதை நான் புரிந்து கொள்ளாமல் இல்லை.

அவர்களே, சொன்னார்கள், என்னைப்பற்றி முதலமைச்சருக்கும் தெரியும், அவரைப்பற்றி எனக்கும் தெரியும் என்று அவர் சொன்னதைத்தான் நானும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என்னைப்பற்றி அவர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார், அவரைப்பற்றியும் நான் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஒருவருக்கொருவர் இடையில் கொஞ்ச காலம் பிரிந்திருந்தோம் என்றாலும் ஒருவருக்கொருவர் புரியாமல் இல்லை. இங்கு கனம் உமாநாத் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், ஏன் ஒருவருக்கொருவர் பெயரைக் கூடச் சொல்லுவதில்லை என்று கேட்டார். பெயர் சொல்லுவது மட்டுமல்ல ஒருவருக்கொருவர் ஆண்டவனே என்று கூப்பிட்டுக் கொள்வது உண்டு. பெயரைச் சொல்வது முக்கியமல்ல, பொதுத் தன்மையில், பொதுப் பிரச்சனையில், மொழிப்பிரச்சனை போன்ற பிரச்சனைகளில், நாங்கள் நிச்சயமாக அண்ணா அவர்களின் இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கியாக இருப்போம் என்பதை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இதன் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்)

அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், படியரிசித் திட்டத்தைப்பற்றி கூறுவதற்கு நான் மறந்துவிடவில்லை, வெட்கப்படவும் இல்லை, விட்டுவிடவும் இல்லை. எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதில் எங்குமே படியரிசித் திட்டத்தைக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

கொண்டுவருவோம் என்று நாங்கள் சொல்லியது கிடையாது. வாஞ்சையிலும் சரி, டி.வி. யிலும் சரி, என்ன சொல்லப்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். படியரிசித் திட்டத்தைப்பற்றி அண்ணா அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்னார்கள். கொண்டு வருவேன் என்று சொன்னதை அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றும் வரையிலும், தானும் தனது நண்பர்களும் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளாமல் காத்திருந்து, ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களில் அமல் நடத்திய பின்னால் தான் சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள், என்பதை நான் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் பேசியிருக்கிறேன்.

படியரிசித் திட்டத்தை எப்படிக் கொண்டு வருவது அரசின் கையில் முழு கொள்முதலும் இருந்தாக வேண்டும், எல்லா விநியோகமும் அரசின் கையில் இருந்தாக வேண்டும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, இதைப்பற்றி யோசிக்க முடியும். கொள்முதல் செய்கின்ற நிலைமை ஆட்சிபாளர் கையில் இருக்க வேண்டும். இதற்கான திட்டங்களை நாம் யோசனை செய்யலாம். இரண்டு மாவட்டங்களில் தொடர்ந்து நடத்துவதாக இருந்தாலும் 15 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இதில் எத்தனை செலவானாலும் பரவாயில்லை, படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதற்காக கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. இதிலுள்ள விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதிலும் எந்தவித தவறும் இல்லை. அந்த வகையில் பார்த்தபோது, மூன்று, நான்கு மாவட்டங்களில் (ஜில்லாக்களில்) மட்டும் படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தால், சற்றேறக்குறைய ஆண்டுக்கு 72 கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகும். இந்த நிலைமையை நாங்கள் உணர்ந்திருப்பதின் விளைவாக, நாங்கள் சொல்லாத ஒன்றைச் சொல்லியதாகக் குற்றம் சுமத்துவதற்காகச் சொல்லுகின்றார்கள். இதில் நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புவது, இடைத்தரகர்கள் இடையில் இல்லாமல் இருந்தால், அரசே கொள்முதல் செய்வதாக இருந்தால், அரசே விநியோகம் செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அந்த அளவுக்குத் தேவையான உபரி ஏற்பட்டு, அப்படிப்பட்ட நிலையில் தேவைப்படுகின்ற பொருட்கள் உற்பத்தியானால் நாங்களும் நீங்களும் சேர்ந்தே இதை அமலாக்க முடியும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்வேன், நமக்கென்று சில கடமைகள் உண்டு. மக்கள் அந்தக் கடமைகளை நம் மீது சுமத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த உணர்வோடு நாம் அனைவரும் செயல்படுவதில் எனக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி உண்டு. அதோடு இங்கே ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகிறார்கள், லஞ்சம் லஞ்சம் என்று பேசுகிறார்கள். குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் கூறினார்கள் என்ன வென்று கேட்காமலேயே கூட வெளியிட்டு விட்டார்களே என்று சொன்னார்கள். கவர்னர் கே. கே. ஷா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு மிக மிக நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார் என்பதை இந்த நாடு நன்கு அறியும்.

(பிற்பகல் 12-40)

அரசியல் இப்படியும் போகும், அப்படியும் போகும் என்று நான் இதுவரையில் நினைத்ததில்லை. நிலைமைகளுக்கான போராட்டங்கள், கொள்கைகளுக்கான போராட்டங்கள் ஆகியவைகளில் நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு, போராடுகின்றவர்கள் நாட்டிலே இருக்கலாம், அவர்கள் நண்பர்களாக இருக்க முடியா விட்டாலும், விரோதிகளாக இருக்கமாட்டார்கள். அப்படிக் கொள்கைப் போராட்டங்களை நடத்தி, அப்போராட்டங்களை மக்களிடையே வைத்து, மக்களுடைய அன்பைப் பெறுவதுதான் நாகரிகமான அரசியல் என்பதைத்தான் நான் இதுவரைக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன்.

ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு, எது நடக்கும் எது நடக்காது என்று சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. தமிழக முன்னாள் ஆளுநர் மேதகு கே. கே. ஷா அவர்கள், எதையும் சொல்லாமல் வைத்துவிட்டு, மறுநாள் குற்றம் சுமத்தினார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது, உண்மையிலேயே வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆனால், அதோடுமட்டும் விட்டுவிடாமல், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். உண்மையான நண்பர்களாக இருப்பவர்கள் நண்பர்கள் செய்யும் தவறை இடித்துக் கூறுபவர்களாக இருப்பார்கள். போலி நண்பர்கள் இப்படி இடித்துக் கூறு மாட்டார்கள். புகழ்ந்து கொண்டே, அடியில் குழிதோண்டுவர்களாக இருப்பார்கள். 'செய்கின்ற தவறை இடித்துக் கேட்கின்றவர்கள் தான் நல்லவர்கள்' என்பதை என் தாய் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், போலி நண்பர்கள் சிரிக்கச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]. 1977 ஜூலை 15

சிரிக்கப் பேசி, நம்மைப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். உண்மையான நண்பர்கள் செய்கின்ற தவறைத் துணிவுடன் இடித்துரைப்பார்கள். அப்போது இப்படி நம் நண்பர் கூறுகின்றாரே என்று ஆத்திரப்படாமல், கோபப்படாமல், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உனக்கு அந்தக் கருத்து பிடித்தாலும், பிடிக்காவிட்டாலும் சிந்தித்தாவது பார்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் என் தாய் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் என்கிற காரணத்தினாலோ, எதிர் வரிசையிலே இருக்கின்றவர்கள் என்கிற காரணத்தினாலோ, நீங்கள் சொல்லும் திட்டங்களை, லட்சியங்களை, கருத்துக்களை, கொள்கைகளைப் பற்றி, நீங்கள் பேசிய பேச்சுக்களைப் பற்றி நம்பிக்கை வைத்து, அவர்கள் இடித்துக் கூறியிருந்தாலும், அவைகளை நான் நிச்சயமாக சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வேன். (பலத்த ஆரவாரம்) இதிலே கொஞ்சம்கூடக் கோபப்பட மாட்டேன், வருத்தப்பட மாட்டேன் என்பதை மட்டும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இதை நான் முதலிலேயே இந்த மாமன்றத்திலே சொன்னேன். நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், எனக்குக் கோபம் வராது. ஏன்? நீங்கள் சொல்லக்கூடிய நூற்றில், ஒன்று நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டவன் ஆவேன். அதேபோல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தனக்குள்ள அனுபவத்தின் காரணமாக, இந்த அவையிலே சில கருத்துக்களையும், புள்ளி விவரக் கணக்குகளையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே பற்றுக்குறை எங்கே இருந்தது? எந்த வழியில் இது உருவாக்கப்பட்டது என்பதை முயன்றால் கண்டு பிடித்து விடமுடியும். கண்டுபிடிக்க முடியாத காரியமல்ல. யார் இந்தக் குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள், அவர்கள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதுதான் பிரச்சனை. நாம் வெவ்வேறு கட்சிகளாகப் பிரிந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஒவ்வொரு கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, சிலர் அங்கே இல்லை என்றால் இங்கேயும், இங்கே இல்லை என்றால்

[1977 ஜூலை 15]

அங்கேயும், யாரைக் கை வைத்தால், யாருக்கு வருத்தம் வரும் என்பது போன்ற நிலைமைகளில் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஒன்றை மட்டும் நான் அமைச்சரவையின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஆங்காங்கே “மக்கள் குழு”-வை நாங்கள் அமைத்து நிச்சயமாக மக்களுடைய கண்காணிப்பை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தி, இப்படிப்பட்ட குற்றம், தவறுகள் செய்பவர்கள்மீது, அவ்வப்போது குற்றஞ் சாட்டி, தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு உண்டு.

நான் இந்த நாட்டு மக்களைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம், வர்கள் என்னிடம் கொடுக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள், புள்ளி வரங்கள், இதோ பாருங்கள் மாளிகை, இதோ பாருங்கள் கூடக்காபுரங்கள், அவைகள் எல்லாம் எவ்வாறு சரிந்து கிடக்கின்றன, இதோ பாருங்கள் இந்தத் தொழிற்சாலையை, இது எவ்வளவு மோசமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வாங்கிய பணத்தை வேறு தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படுத்தியதால், இந்தத் தொழிற்சாலை மூடுகின்ற அளவுக்கு உள்ளது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

அதே எண்ணத்தோடு அலுவலகத்திலே உட்கார்ந்து செயலாளரைக் கூப்பிட்டு விசாரிக்கும்போது 100-க்கு 99 உண்மை யாகிவிடுகிறது என்பதை நான் இந்தச் சில நாட்களிலேயே கண்டிருக்கிறேன்.

இதையெல்லாம் சொல்லக் காரணம், திரு. உமாநாத் போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மூடப்பட்ட ஆலைகள் எப்போது திறக்கப்படும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒன்றைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்த வரை எந்தெந்த வகையில் அவைகளைச் செய்வதற்கு எங்களால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதிலே நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்வேன். “நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்; அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்” என்றார்கள். தொழிலாளர்களே தொழிற்சாலையை நடத்த வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்குண்டு. அதற்குப் பொறுப் பேற்றுக் கொள்ள தொழிற்சங்க அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் துணிவு கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] 1977 ஜூலை 15]

தொழிலாளர்கள் ஒரு ஆலையை நிர்வகிப்பது மட்டுமல்ல, அதற்கு உரிமையாளராகக்கூடிய சூழ்நிலை வரவேண்டுமென்பது நான் எங்களுடைய ஆசை. அரசு ஆலையை எடுத்துக்கொள்ளட்டும், அரசே நடத்தட்டும் என்று சொல்லுவதைவிட, நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்று அந்தந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களோ முன்வருவார்களானால் அதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று, எந்தெந்த வகையில் உதவி புரிய முடியுமோ அந்தந்த வகையில் எல்லாம் நிச்சயமாக இந்த அரசு தொழிலாளர் வாக்கத்திற்கு, ஆக்கம் தரும் என்பதை உத்தரவாதமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபோலவே ஊழலைப் பற்றிப் பேசினால் சிலருக்குக் கோபம்வர நியாயம் உண்டு. தவறு செய்யாதவர்கள் மீது பழி சுமத்துகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதிகமாக நான் சொல்லக்கூடாது. இத்தனை பைல்களையும் நான் இங்கே கொண்டு வந்திருப்பது இதுபோன்ற குற்றச் சாட்டுக்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில்தான். ஆனால் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அறநிலையத்தைப் பற்றி, அந்த இலாகாவைப் பற்றி மட்டும் ஒன்றிரண்டாவது சொல்லலாம் என்றால் சொல்ல மனம் வரவில்லை; சொல்லாமலும் இருக்க முடியவில்லை. எத்தனை நண்பர்களுடைய பெயர்கள், என்னால் மதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் பெயர்கள் அதிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணும்போது—விசாரணைக்குப் பிறகு சொல்லுவது நியாயமாக இருக்குமோ என்று கூட இன்னமும் நான் கருதுகிறேன்—நான் அறிந்துள்ள எத்தனையோ நல்ல நண்பர்கள் பெயர்கள் இருக்கின்றன. நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது எனக்கு நெருங்கிய அண்ணன் தம்பிகளைப் போல் இருந்தவர்கள், தொண்டர்கள், தியாகம் செய்தவர்கள், நண்பர்கள், பொதுவாகப் பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் பெயர்கள் எல்லாம் இதில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இவற்றை நான் சொல்லக்காரணம்—அறநிலையத்துறையில் ஆங்காங்கு என்னென்ன நடந்திருக்கிறது, சலுகை எப்படி எப்படி காணாமல் போயிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இங்கே இப்பொழுதே எடுத்துப் பேசவேண்டுமென்றால் நேரம் காணாமல் போகும் என்பதோடு அதைப் பற்றி வழக்குகள் இருப்பதால் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவைகளை எல்லாம் கண்காணிக்கக்

1977 ஜூலை 15]. [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பை மக்கள் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 'எங்களுக்கு' என்று சொல்லாமல் 'நமக்கு' என்று சொன்னதற்குக் காரணம், ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் மட்டுந்தான் இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டாம்; உங்களுக்கும் அதிலே பங்குண்டு என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதோ மெஜாரிடியைப் பற்றி, பெரும்பான்மையைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய, நான் அண்ணாது மதிக்கின்ற புலவர் மாண்புமிகு கோவிந்தன் அவர்கள் 'நவக்கிரகம்' என்று சொல்லி ஒரு கிரகம் இன்னொரு கிரகத்திற்கு மாறினால் என்னாகும் என்று கேட்டார்கள். ஐந்து கிரகம் ஒன்றாகச் சேரும் போதே தமிழ்நாடு தமிழ்நாடாகத் தான் இருந்தது. ஆட்சியைப் பற்றி, ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் பற்றி வெளியே இருந்த ஜோதிடர்கள் நாலேந்து கிரகங்கள் சேருவதால் என்ன ஆபத்து வருமோ, இந்த நாட்டின் ஆட்சி என்ன ஆகுமோ என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்போதே பெரிய மாற்றம் ஒன்றும் காணவில்லை. காமராஜர் அவர்கள் அதற்குப் பிறகும் பல ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நவக்கிரகம் என்றால் ஒன்பது கிரகங்கள். அது அதற்குள்ளேயேதான் சுற்றுமே தவிர, வெளியே போய்ச் சுற்றாது. ஆகவே, எனது மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுக்கு, மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கு—சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்; "இது அங்கே போய்விட்டால் என்ன ஆகும்?" என்ற அச்சம் உங்களுக்கு வேண்டாம், அந்த அச்சத்தை ஏற்படுத்தித் தர மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு தன்னிலை விளக்கத்தை அளிக்க விரும்புகிறேன். நான் அப்போதே சொன்னேன். ஒரு கட்சி சார்பில் நின்று வெற்றிபெற்றவர்கள், அந்தக் கட்சியை விட்டு வேறு கட்சிக்குப் போகக்கூடாது, அப்படி மாறுவதைத் தடுப்பதற்கு சட்டத்திலே வழிசெய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். மாறக்கூடாது என்ற நல்ல

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1977 ஜூலை 15]

எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் நான் தெரிவித்தேன் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே சொன்னார் என்றாலும் வார்த்தையிலே, “மாறிவிட்டால் என்ன ஆகும்” என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் எல்லாம் தெரிவித்ததைப்போல் அடிப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வழியிருந்தால் அதற்குத் தயாராக இருந்தால் நிச்சயமாக கொண்டுவரலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அங்கேதான் கொண்டுவரவேண்டும், இங்கே கொண்டு வரமுடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ‘இருந்தால்’ என்று தான் சொன்னேன். தேர்தல் வருவதற்கு முன்பெல்லாம் சொன்னார்கள், இப்படி யெல்லாம் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று. இப்போது அங்கெல்லாம் கட்சிமாவைதத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக மனமாற்றம் ஏற்பட்டுவிடாமல் தடை செய்யக்கூடிய நாட்களாக இருக்கின்றன.

மதுவிலக்கைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். காவல் துறையினர் இதிலே எந்த அளவிற்குப் பங்குகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த மாமன்றத்திலே பலர் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நான் அலட்சியத்தோடு கவனிக்காமல் இருந்துவிட்டேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை எழுத்துக்கு எழுத்து என்னுடைய மனதில் பதியவைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், கருத்துக்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடந்தகால அனுபவத்தில் சிலர் சில பழக்கங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக கையூட்டுப் பெறுவதிலோ, தவறுசெய்தவர்களைத் தண்டிப்பதிலோ, அதிகாரி என்று சொல்லிக் கொள்வதிலோ பழக்கம் ஏற்படுவது பழக்கதோஷத்தில் இருந்து இருக்கலாம், அது மாறுவது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கலாம். கைவில்லங்கு பூட்டி அழைத்துச் சென்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது மகிழ்ச்சிதரக்கூடியது அல்ல. ஆனால் மதுவிலக்கைப்

1977 ஜூலை 15] திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே கண்டிப்பான நிலைமையை மேற்கொள்வதாக இருக்கிறோம். சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு மிகப் பெரிய தண்டனை அளிக்கக்கூடிய சட்டம் இருந்தாக வேண்டும். அதைப் போலவே சாராயம் விற்பவர்களையும் கடுமையாகத் தண்டிக்கக்கூடிய சட்டம் இருந்தாக வேண்டும். தவறு செய்பாதவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள், நல்லவர்கள்கூட சில சமயங்களிலே தவறு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

குடிப்பழக்கத்தைப் பிரச்சாரத்தின் மூலமாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருத்திவிடலாம். அதே நேரத்திலே மதுவிலக்கு இந்த நாட்டிலே சரியாகச் செயல்படவேண்டுமென்றால் முதலில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்படக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் நீதிபதிகள் சரியான தண்டனை கொடுப்பதில்லை என்று என்னிடத்திலே சொல்லப்பட்டது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடலாம் என்றால் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய்தான் அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள், அந்தச் சட்டத்தை மாற்றித்தான் இதற்கு வழி காணவேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை அரசு செய்யும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்றைய தினம் அதைப்பற்றிப் பேசாவிட்டாலும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்டார்கள், மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதை நான் ஆதரித்தேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக்குழுவிலே அதை நான் ஆதரித்தேன் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஒன்று சொல்வேன். இந்த மன்றத்திலே நாம் இருவரும் பேசமுடியாத பல அரசியல் பிரச்சனைகளைப் பேசிமுடித்தவைகளை எல்லாம் இங்கே சொல்ல முடியாவிட்டாலும், மதுவிலக்கு ஒத்திவைப்பைக் கொண்டு வரா விட்டால் அண்ணாவால் அமைக்கப்பட்ட அரசைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை இருக்குமானால் இடைக்காலத்தில், ஆட்சியிலே இருக்கின்ற முதலமைச்சர் விரும்பினால் வேறு வழியில்லை என்று கருதுவார்களானால் அவர் இஷ்டத்திற்குக் கொண்டுவரட்டும் என்று சொன்னபோது, மதுவிலக்குப் பிரச்சாரத்தை உடனடியாகத் தொடங்கியாக வேண்டும், தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னை அந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராக, இதோ

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

என் முன்னால் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களே நியமித்தார்கள் என்பதையும், அது அமலுக்கு வரும் நேரத்தில் அண்ணா சாலையிலிருந்து நான் புறப்பட்டு சில நண்பர்களோடு அண்ணா சமாதி அருகே சென்று அந்தச் சதுக்கத்திலே நாங்கள் உறுதிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டோம் என்பதையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிச் சொல்கின்ற நேரத்தில், மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதை நான் முழுக்க, முழுக்க எதிர்ப்பவன் என்றாலும், அண்ணாவால் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு கட்சி இருக்கும்பொழுது அந்தக் கட்சி இந்த ஒரு காரணத்திற்காக அழிந்துபட்டு விடக் கூடாது, மற்றைய நல்ல தன்மைகள், சமதர்ம எண்ணங்கள், சமூக சீர்திருத்தங்கள், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு, மின்சார உற்பத்தி, அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகப் பாடுபடுவது, மொழிப் பிரச்சனை இவையனைத்தையும் உள்ளிட்ட சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் அக்கறை கொண்டு, சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிற கட்சி அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகப் பலகாலம் என்றில்லாமல் இந்த அளவில், சில நாட்களுக்கு, சில மாதங்களுக்கு, ஓரளவிற்கு மாற்றி வைக்கலாம் என்ற நிலைமையில்தான் அதை ஒப்புக்கொண்டேன் என்பதை, இந்த அடிப்படையில்தான் ஒப்புக்கொண்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மக்கள் மத்தியில் குடிப் பழக்கம் கூடாது என்பதைப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக குழு அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் மது அருந்துகின்ற பழக்கத்தை அறவே ஒழித்தால்தான் இந்த நாட்டில் நல்ல காரியங்கள் செயல்பட முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டவரை இருக்கின்றேன். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள், ஊக்கத்தோடு உழைக்கின்ற தொழிலாளர்கள், அதுபோல விஞ்ஞான அறிவு படைத்த மேதைகள், அதுபோல பட்டம் பெற்றவர்கள், அதுபோலப் பதவியிலே உள்ளவர்கள், இவர்களுையெல்லாம் இந்த மது இப் பொழுது தாக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். சிலர் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். பர்மிட் கொடுக்க மாட்டோம், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வோம், ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னால் அதற்காக வழக்காடுவோம் என்று சொல்லு

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கின்ற அளவிற்கு நாகரீகம் அந்தப் பக்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழ்ப் பண்பு, தமிழக் கலாச்சாரம், தமிழர்களுக்கு என்று இருக்கின்ற பாரம்பரியம், இவைகள் இருக்கின்றன என்று பெருமை கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இந்த மதுவை எதிர்த்துப் போராடி நிச்சயமாக அந்த மதுவை ஒழித்துவிட முடியும். அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள அனைத்து அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டிக்கொள்கிறேன். அத்தகைய வாய்ப்பு இன்றையதினம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

நீங்கள் வேண்டுமானால் பாருங்கள், 15-ஆம் தேதியன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் நானும் பேசப்போகிறோம் என்ற வகையில் நானையதினம் எத்தனை பத்திரிகைகளில் எந்தெந்த விதத்தில் தலைப்பிட்டு எவ்வளவு அதிகமாக விற்பனையாகப் போகின்றன என்பதை நீங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடையப் போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வோம். ஏதோ பெரிய தகராறுகள் வரும், போராட்டங்கள் கிளம்பும், ஒருவருக்கொருவர் கிண்டல் செய்வார்கள், ஒருவர் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் போகப் போகிறது, ஆகவே குடுமியைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் (சிரிப்பு) என்று சொல்லும் அளவிற்கு பூசல்களை மற்றவர்கள் பார்ப்பி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் நானையதினம் எப்படிப்பட்ட ஏமாற்றத்தை அடையப்போகிறார்கள். இந்த அரசு தன்னுடைய செய்கை மூலம் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, இங்கேயிருக்கின்ற எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இங்கே வர முடியாமல் வெளியே இருக்கின்ற ஒருசிலர், இதிலே நம்பிக்கைகொண்ட யாசாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு, பொதுவாக, நேர்மையான வழியில் செயல்படும் என்பதை நான் சொல்லி உங்களுடைய ஆதரவு கிடைக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை இங்கே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

அமரர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய, இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் படித்துக் காட்டிய அந்தக் குறிப்புக்குக் கொஞ்சம் முன்னால் பேசியதை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன், “ஒரு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 15]

சில உறுப்பினர்கள் கவர்னர் உரையில் இன்னின்ன இல்லை என்று குறிப்பிட்டு, இதில் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இல்லை, இதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி இல்லை, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி இல்லை, கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி இல்லை, இப்படி ஒரு உரையைத் தயாரிப்பதா, கவர்னர் அவர்கள் இவைகளை மறந்து விட்டாரா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

“கவர்னர் உரையில் விடுபட்டுப்போன விஷயங்களெல்லாம் சர்க்காருடைய நினைவிலிருந்து விடுபட்டுப் போனது என்று பொருள் அல்ல. அவைகளெல்லாம் சர்க்காருடைய நினைவில் இருந்தாலும் இரண்டொரு விஷயங்களைக் கோரிட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தில் தயாரிக்கப்பட்டதே தவிர, அதில் சில விஷயங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்படாததால் அவைகளில் சர்க்காருக்கு நாட்டம் இல்லையென்று யாரும் அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வரமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே ஆளுநர் உரைக்குப் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அப்படியே உங்கள் முன் வைக்கவிரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் சிலவற்றைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லாமல் போய் விட்டோமானால் அவைகளை எல்லாம் நாங்கள் மறந்து விட்டோம் என்று யாரும் தயவுசெய்து கருதிட வேண்டாம். தாழ்த்தப்பட்டோர்களைப் பற்றி, பிற்படுத்தப்பட்டோர்களைப் பற்றி, மலைவாழ் மக்களைப் பற்றி, தொழிலாளிகளைப் பற்றி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருப்பவர்களைப் பற்றி, கல்வியைப் பற்றி, இவைகள் அனைத்தையும், நாங்கள் சொல்ல மறந்து விட்ட மற்றவற்றையும் நாங்கள் நிச்சயமாகச் செயல்படுத்த ஆசைப் படுகிறோம். அவைகளைப் பற்றி, நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் கூறப்படும் என்று கூறி, இந்த அளவிற்கு அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லி, புதிதாக வந்த அமைச்சரவைக்கு உதவி செய்கின்ற வகையில் நாங்கள் தவறான பாதையில் போய்விடாமல் எங்களை நேர்வழியிலே அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல், நல்லவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, சில இளைஞர்கள் ஏதாவது பேசி இருப்பார்களானால், அவைக் குறிப்பிலே இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் என்

1977 ஜூலை 15] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மனதிலே இடம் பெறாது என்று சொல்லி, இங்கே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருப்பவர்கள் தயவுசெய்து வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று உங்களைப் பணிவன்போடு விரும்பி வேண்டிகேட்டுக் கொண்டு நான் அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு முதல்வர் மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவற்றைச் செய்வேன் என்று சொன்னார். மூன்றாவது பே கமிஷன் அமைப்பது மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதே, அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் சொல்லாதது மற்றதுவிட்டதல்ல, நாங்கள் நீக்கி வைத்து விட்டதல்ல என்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைப் பற்றி நீங்கள் முன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோமே, அதுபற்றி ஸ்தூலமாகத் தெரிவித்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் அதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அந்த அளவில் நீங்கள் அதுபற்றி படித்துப்பார்த்து, என்னோடு விவாதிக்கலாம். எங்களோடு ஒத்துழைக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்படவில்லை.

திருவாளர்கள் மா. மணிமாறன், வி. கே. கோதண்டராமன், என். கிட்டப்பா, எஸ். கணேசன், தாழை மு. கருணாநிதி, என். வாதராஜன், எம். அம்பிகாபதி. கே. சுப்பரவேலு, ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் முன்மொழிந்த கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

[பேரவைத் தலைவர்] [1977 ஜூலை 15]

“ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட நன்றியுரையைத் தெரிவிக்க வேண்டும்:—

‘1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் தேதி அன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்கள் ஆவர்’.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் தீர்மானித்தபடி எல்லா அலுவல்களும் நிறைவேற்றிவிட்டபடியால், பேரவை இப்போது ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. பேரவை மீண்டும், 23-7-1977, சனிக்கிழமையன்று காலை 9 மணி அளவில் கூடும் வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.04 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

A. Statutory Rule and Orders.

7. The Delimitation of Parliamentary and Assembly Constituencies Order, 1976 [Laid on the Table of the House in pursuance of sub-section (2) of section 8 of the Representation of People Act, 1950.]

(The Delimitation of Parliamentary and Assembly Constituencies Order No. 31 of 1976 relating to dilimitation of Parliamentary and Assembly constituencies in the State of Tamil Nadu was circulated to Members on 9th January 1975 and on entry made in the Agenda for 21st February 1975.)

@ 8. The first Annual Report of the Tamil Nadu Poultry Development Corporation Limited for the year 1973-74. (Laid on the Table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. Reports, Notifications and other papers.

@ Kept in the Legislature Library with reference to the proviso to Rule 2(5) of The Tamil Nadu Legislative Assembly Rules.